

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL II

81

VINERI
15 DECEMBRIE 1967
12 PAGINI
2 LEI

Iată cum a marcat Constantin, în minutul 12, golul dător de speranțe. Tribunele s-au înfierbîntat, minutele s-au scurs nemilos, iar tabela de marcaj a rămas neschimbată.

Foto : S. BRAȘOVEANU

S-ar părea că Bercellino joacă mingea. În realitate însă, Don este acela care, venit în sprijinul propriului său atac, trimite printr-o „foarfecă” balonul pe lângă poarta lui Anzolin.

Foto : AL. BABIC

**NICI RAPID ȘI NICI STEAUA
N-AU REUȘIT SĂ AJUNGĂ
ÎN SFERTURILE DE FINALĂ
ALE „CUPEI CAMPIONILOR
EUROPENI” ȘI „CUPEI
CUPELOR”**

**Scoruri generale: 0-1 cu Juventus
și 1-3 cu Valencia**

(Citiți comentarii în paginile 6-7)

Pagina 5:

**STEAUA
pe primul
loc la
încheierea
turului
Diviziei A**

Pagina 3:

**Fotbalul nostru
îi lipsește numai
performanța inter-
națională?**

Pagina 4:

**Activitatea mijlo-
cașilor la dimen-
siunile fotbalului
modern**

CAMPIONATELE REGIONALE 1967-68

LA SFÎRȘITUL TURULUI

REGIUNEA BACĂU

Cum era și de așteptat, Știința I.P. Bacău, fostul lider al campionatului regional de fotbal ediția 1966-1967, a reușit să se claseze pe primul loc și la terminarea turului din acest an. Bilanțul său: 10 partide câștigate și doar două înfrângeri, arată constanta acestei formații studențești.

O revelație a acestei prime părți a campionatului a constituit-o echipa Cimentul Bicăz care, în ciuda „antecedentelor” (anul trecut, pe aceeași vreme, era pe ultimul loc), a reușit un meritoriu loc III, la numai două puncte de lider, cu care a și terminat la egalitate (0-0) chiar la Bacău.

Tot în categoria surprizelor pot fi înregistrate și echipele băcăuane Viteaz și Steaua roșie, care și Troțușul Comănești care în anii trecuți luptau pentru șefa clasamentului, iar în actuala ediție se mulțumesc cu niște locuri modeste.

Dacă în ceea ce privește calitatea partidelor unele dintre ele s-au ridicat la o valoare bună, nu aceeași apreciere o putem face și în ceea ce privește disciplina. Aceasta a și determinat comisia regională de fotbal să dicteze pe parcursul primei părți a campionatului 26 de sancțiuni din care unele foarte severe: două suspendări pe un an și două pe viață! (Acestea din urmă fiind cerute de asociația sportivă Locomotiva Adjud).

O mențiune specială pentru disciplină se cuvine asociației sportive Petrolul Dărmănești care n-a avut aici un jucător sancționat.

SERIA A II-a

1. PROGRESUL SIBIU	11 722 29-14 16
2. Chimia Orașul Victoria	11 722 25-11 16
3. Vitrometan Mediaș	11 614 20-14 13
4. Carbosin Copșa Mică	11 614 23-18 13
5. Unirea Tâlmaci	11 524 22-18 12
6. Textila Călnărie	11 515 21-17 11
7. Sparta Mediaș	11 434 19-21 11
8. Textila Mediaș	11 425 17-18 10
9. Record Mediaș	11 344 11-16 10
10. Metalul I.O. Sibiu	11 335 11-21 9
11. Elastic Sibiu	11 326 8-21 8
12. Flamura roșie Sibiu	11 119 11-29 3

C. GRUIA
correspondent

REGIUNEA CRIȘANA

Duminică 26 noiembrie s-au disputat ultimele jocuri restante din campionatul regiunii Crișana. Din păcate, și la aceste meciuri s-au petrecut lucruri nedorite. Astfel, meciul programat la Tileagd între echipele Foresta din localitate și Unirea Oradea a fost întrerupt în minutul 84, la scorul de 1-1, deoarece unul dintre arbitri de tușă a fost lovit. Conform regulamentului, arbitru de centru a fluierat sfârșitul meciului (pentru lipsa de organizare), iar comisia regională de fotbal a omologat meciul cu scorul de 3-0 în favoarea echipei orădene.

Un alt joc restant a fost programat la Sîntana între echipele Unirea și Voința Inand. Cum echipa oaspe nu s-a prezentat, comisia regională de fotbal a decis și aici 3-0 în favoarea Unirii Sîntana. Curios, dar cu câteva zile în urmă, într-un alt joc restant programat de astădată, între Crișana Sebeș și Unirea Sîntana, formația din Sîntana nu s-a prezentat la meci, pierzând astfel întâlnirea cu scorul de 3-0!!! Precum se vede, campionatul regiunii de fotbal nu l-a s-a acordat nici o importanță din partea unor echipe. Așa stînd lucrurile, sumarul reprezentărilor la sfîrșitul acestui tur este de 11! Nu s-au prezentat la meciuri echipele Voința Inand, Unirea Sîntana, Biharia Văcău și Recolta Buteni (la cite două meciuri), Voința Șimian, Recolta Valea lui Mihai și Străduința Săcueni (la cite un joc).

În urma omologării rezultatelor, cele două clasamente ale campionatului regional de fotbal Crișana se prezintă astfel:

CLASAMENTUL:

1. ȘTIINȚA I.P. BACĂU	13 101 2 24-10 21
2. Petrolistul Dărmănești	13 92 2 26-21 20
3. Cimentul Bicăz	13 91 3 30-10 19
4. Bradul Roznov	13 71 3 31-14 15
5. Unirea Roman	13 71 5 20-11 15
6. Victoria Bacău	13 63 4 19-15 15
7. Progresul Gh. Gheorghiu-Dej	13 62 5 21-14 14
8. Steaua roșie Bacău	13 54 4 17-17 14
9. Celuloza P. Neamț	13 54 4 16-27 13
10. Troțușul Comănești	13 46 6 16-19 10
11. Constructorul P. Neamț	13 33 7 17-26 8
12. Gloria Zemeș	13 24 7 20-23 8
13. Locomotiva Adjud	13 10 9 15-30 8
14. Mecanizatorul Hemeiș	13 01 12 8-44 1

ILIE IANCU
correspondent

REGIUNEA BRAȘOV

Cum 24 de echipe participante, împărțite în două serii, și-au disputat cu ardore îndelungate, multe din partidele desfășurate pînă la un calificativ multumitor.

Pentru ocuparea locurilor fruntașe au luptat, în prima serie, Torpedo Zărnești (cea mai bine pregătită), Colorom Codlea, care o urmează în clasament și ocupanta locului 3 - Carpați Brașov.

În retur „bătălia” pentru evitarea retrogradării va fi aprigă, la fel ca și lupta pentru cucerirea supremăției. Meritorie este, totuși, consolidarea fostelor campioane regionale - Politehnica Brașov, Antrenorul studenților, Gh. Fusulan, și întregul lot de jucători sint hotărîți să folosească din plin lunile de iarnă spre a putea reveni pe linia de plutire.

În cea de-a doua serie, campioana de toamnă este Progresul Sibiu, care a luat un înfrîngăvănțat asupra redutabilei formații Chimia din Orașul Victoria. Pentru primele locuri, însă, luptă cu șanse frumoase Vitrometan Mediaș, Carbosin Copșa Mică și chiar Unirea Tâlmaci. În schimb, evitarea retrogradării va fi foarte grea pentru Flamura roșie Sibiu.

SERIA I

1. TORPEDO ZĂRNEȘTI	11 731 22-4 17
2. Colorom Codlea	11 722 16-6 16
3. Carpați Brașov	11 461 17-3 16
4. Celuloza Zărnești	11 434 16-15 11
5. Precizia Săcele	11 353 12-12 11
6. Hidromecanica Brașov	11 434 11-14 11
7. Textila Brejner	11 425 13-15 10
8. Carpați Covasna	11 344 11-14 10
9. Forestierul Tg. Secuieci	11 416 10-21 9
10. Măgura Codlea	11 326 16-23 8
11. Politehnica Brașov	11 326 9-18 8
12. Ceramica Feldioara	11 317 13-27 7

SERIA NORD

1. INEORIANA MARGHITA	11 74 6 27-9 18
2. Dinamo Oradea	11 73 1 47-5 17
3. Voința Oradea	11 64 1 29-14 16
4. Minerul Sărmășag	11 63 2 29-16 15
5. Recolta Valea lui Mihai	11 54 2 23-8 14
6. Măgura Șimleu	11 52 4 31-19 12
7. Minerul Vevei	11 52 4 28-17 12
8. Străduința Săcueni	11 50 6 13-20 10
9. Voința Șimian	11 41 6 26-30 9
10. Minerul Ip	11 31 7 15-22 7
11. Recolta Dărieș	11 10 10 14-32 2
12. Tractorul Nășfalău	11 00 11 5-69 0

SERIA SUD

1. ȘTIINȚA ORADEA	11 101 0 25-4 21
2. Crișana Sebeș	11 73 1 22-8 17
3. Unirea Oradea	11 65 0 21-7 17
4. Victoria Ineu	11 64 1 22-8 16
5. Victoria Chisinau-Criș	11 614 16-7 13
6. Foresta Beiuș	11 416 17-23 9
7. Recolta Buteni	11 326 10-24 8
8. Foresta Tileagd	11 317 18-20 7
9. Cășul Ineu	11 236 10-16 7
10. Biharia Văcău	11 317 13-21 7
11. Unirea Sîntana	11 308 6-17 6
12. Voința Inand	11 209 14-39 4

V. SERE
correspondent

REGIUNEA DOBROGEA

Prima parte a campionatului de fotbal al regiunii a luat sfîrșit într-un interes crescînd, ca urmare a luptei directe ce s-a purtat între trei formații de forțe sensibile egale: Cimentul Medgidia, Marina Mangalia și Ideal Cernavodă.

Valoarea tehnică a majorității partidelor, lupta echilibrată dintre protagoniste și buna organizare a competiției, asigurată de Comisia regională de fotbal (președinte Agop Aram) au făcut ca prima parte a campionatului să se desfășoare în prezența unui numeros public. Un

fapt pozitiv îl constituie apariția a numeroși tineri talentați: Al. Dumitru, Emil Ift, N. Marinescu (Ideal Cernavodă), Tudor Toma (Metalul Mangalia), C. Tănase (Petrolul), Gh. Badea (C.F.R. Constanța), I. Hristu (Știința Constanța), C. Zgubea (I.T.C.), Cojocaru (Marina Mangalia).

Un deosebit sprijin l-au acordat arbitrii din cadrul Colegiului regional Dobrogea: Z. Drăghici, Stavrul Nicolau, Gh. Tacu, Dumitru Grosu (din lotul divizionar), Gh. Ispas, Gh. Nicola, Andronic Pilotan, E. Blaciș, N. Culetu. Au fost și unele arbitraje de factură slabă, prestate de Cristea Ghilă, Gh. Nicolae.

În prima parte a campionatului, subcomisia de disciplină a dictat 16 suspendări și avertismente. Recordmană Victoria Salygni, care a înregistrat în turul campionatului trei suspendări de jucători, una pe o perioadă de un an (Tudor Mihai).

CLASAMENTUL:

1. CIMENTUL MEDGIDIA	13 83 2 23-8 19
2. Marina Mangalia	13 82 3 30-11 18
3. Ideal Cernavodă	13 74 4 22-10 18
4. C.F.R. C-ța	13 61 4 22-10 17
5. I.T.C. C-ța	13 72 4 21-8 16
6. Vict. Salygni	13 55 3 16-15 15
7. Met. Mangalia	13 62 5 19-15 14
8. Petrolul C-ța	13 53 5 15-16 13
9. Celuloza C-ța	13 45 4 15-19 13
10. Recolta N. Vodă	13 60 7 24-22 12
11. Știința C-ța	13 34 6 10-17 10
12. C.F.R. Medg.	13 32 8 15-24 8
13. Unirea Murfatlar	13 22 9 8-26 6
14. U.S.A.S. Navod.	13 11 11 12-37 3

LIVIU BRUCKNER
correspondent

REGIUNEA HUNEDOARA

Trebuie spus că acest campionat este urmărit cu multă atenție de mii de amatori ai sportului cu balonul rotund din regiune. Din păcate, multe partide nu le-au adus satisfacțiile dorite atît în ceea ce privește

BUSTENI. Fază dintr-un meci în care echipa locală, Caraimanul, s-a dovedit imbatibilă pe teren propriu. Ea candidează cu șanse serioase la șefa clasamentului seriei Vest, din campionatul regiunii Ploiești.

În rîndul cărora activează o serie de jucători cu experiență și rutină competițională cum sînt Oltan, Furnea, Nița, C. Golgoi (Aninoasa) și Soir, Duc, Kreibich (Paringul), echipe care se află pe locuri modeste în clasament. Analizînd la fața locului cauzele care au dus la aceste stări de lucruri, am constatat că prezența la antrenamente, atît la Aninoasa cît și la Lonea, a lăsat foarte mult de dorit.

Nici sprijinul secțiilor sau al consiliilor asociațiilor respective nu s-a dovedit prea consistent, rezolvarea tuturor problemelor fiind lăsată în seama antrenorului.

Între formațiile din seria Valea Mureșului există o mare diferență de valoare. Numai așa se explică scorurile astronomice cu care s-au terminat unele partide. Pentru exemplificare, iată cîteva rezultate înregistrate în ultima etapă din tur: C.F.R. Teiuș - Energia Deva 11-0, Dacia Orăștie - Surianul Săsciori 9-0, Textila Sebeș - Aurul Certej 11-0, Aurul Brad - Energia Gurzbarza 10-2! Este clar că prezența unor asemenea formații în campionat este formală.

Desigur că n-am enumerat toate lipsurile relevate de această primă parte a campionatului. Acest lucru se va face, desigur, într-o analiză a comisiei regionale de fotbal care se cere urmată de o muncă pasionantă a antrenorilor, instructorilor voluntari, jucătorilor și conducătorilor asociațiilor sportive, în această perioadă de întrerupere a campionatului.

Seria Valea Jiului

1. ST. PETROȘENI	11 821 26-6 18
2. Minerul Uricani	11 723 21-12 16
3. Minerul Ghelar	11 623 15-10 14
4. Minerul Teiuș	11 515 25-12 11
5. Preparaturul Petrila	11 353 9-13 11
6. Paringul Lonea	11 425 24-17 10
7. Constr. Lupeni	11 344 24-22 10
8. Minerul Vulcan	11 425 14-21 10
9. Minerul Aninoasa	11 254 14-17 9
10. Constr. Huned.	11 335 7-12 9
11. I.G.O. Huned.	11 335 8-19 9
12. Abatorul Hăgeș	11 218 6-29 5

Seria Valea Mureșului

1. AURUL ZLATNA	11 812 32-10 17
2. Dacia Orăștie	11 812 32-11 17
3. Met. II Cugir	11 722 28-16 16
4. Aurul Brad	11 632 41-12 15

SERIA A II-a

1. MUREȘUL LUDUȘ	11 632 17-13 15
2. Unirea Tîrnăveni	11 704 17-14 14
3. Voința Tîrnăveni	11 623 18-19 14
4. Voința Reghin	11 533 27-14 13
5. Avintul Reghin	11 443 13-13 13
6. Energia Fintinele	11 515 24-24 11
7. Tractorul Sărmășag	11 425 23-20 10
8. Ciocanul Tg. M.	11 506 15-18 10
9. Narajul	11 425 12-21 10
10. Slăru. Tg. Mureș	11 410 12-16 9
11. Ol. Tg. Mureș	11 245 11-21 8
12. Emerg. Iernut	11 308 10-16 6

ION PAUȘ
correspondent

REGIUNEA PLOIEȘTI

După cele 11 etape disputate în seria Est, Prahova Ploiești (antrenor: Ștefan Neagu) a terminat meritoriul turului campionatului ocupînd primul loc la o diferență apreciabilă: 3 puncte față de Petrolistul Boldești, 5 puncte față de Petrolul Berca și 7 puncte față de ocupanta locului 4, Rafinăria Teleajen. La celălalt pol, Armata Ploiești, altă dată o echipă în primul pluton, în acest sezon s-a comportat slab acumulînd numai 4 puncte și avînd șanse minime de a evita retrogradarea.

În seria Vest, numărul echipelor de valoare apropiat este mai mare. Ca urmare și calitatea partidelor disputate a fost superioară celor din seria Est, aceasta, probabil, și ca urmare a numeroaselor terenuri gazdate de care dispun echipele (Sinaia, Busteni, Florești, Cîmpina). Pe primul loc se află I.R.A. Cîmpina, la egalitate de puncte (16) cu a doua clasată, Caraimanul Busteni.

Trebuie reliefat faptul că în ambele serii campania pentru promovarea elementelor tinere s-a făcut simțită din plin prin numărul mare de juniori ce au fost introduși în primele garnituri.

La jumătatea întrecerii clasamentelor arată astfel:

SERIA EST

1. PRAHOVA PLOIEȘTI	11 830 30-5 19
2. Petrolistul Boldești	11 722 19-13 16
3. Petrolul Berca	11 704 24-14 14
4. Rafinăria Teleajen	11 443 8-8(1)12
5. Progresul Rm. Sărat	11 434 17-20 11
6. Vitorul Slănic	11 425 22-18 10
7. Vitorul Ploiești	11 344 13-16 10
8. Chimistul Valea Călugărească	11 425 10-15 10
9. Carotajul Ploiești	11 416 14-17 9
10. Feroemajul Ploiești	11 335 9-19 9
11. Feroeste Nehoiu	11 245 8-21 8
12. Armata Ploiești	11 128 7-19 4

SERIA VEST

1. I.R.A. CIMPINA	11 722 24-8 16
2. Caraimanul Busteni	11 722 31-13 16
3. Rafinăria Cîmpina	11 542 17-15 15
4. Electrica Cîmpina	11 452 20-17 13
5. Victoria Florești	11 443 15-11 12
6. Carpați Sinaia	11 524 20-16 12
7. Petrolul Băicoi	11 434 14-12 11
8. Bucegi Pucioasa	11 254 13-16 9
9. Victoria Moreni	11 326 12-15 8
10. Muncitorul Scheia Mare	11 155 13-25 7
11. Dinamo Caragiale	11 236 11-27 6
12. Petrolul Tîrgoviște	11 236 8-25 5

I. POPESCU
correspondent

Organele de conducere ale C.O.E.F.S. (președinte: Ilie Ion) și C.R.E.F.S. din Rm. Vlcea (președinte: Octavian Celic) au hotărît ca în anul acesta, în campionatul raional de fotbal să activeze 18 echipe de fotbal, împărțite pe zone geografice în patru serii: „Nord”, „Călimănești”, „Govora” și „Sud”, iar în campionatul orașene de fotbal Rm. Vlcea să activeze 10 echipe, într-o singură serie. Inițiativa a început să dea roade încă din această toamnă. În campionatul orașene s-au remarcat câteva elemente ca: Bot Zeyn și Gh. Mocanu de la A.S. Vlcea, Gabriel Abagiu de la A.S. Flacăra 6 Martie, Ion Zăbăruș și D. Stănescu de la A.S. Oltul și C.I.L. Rm. Vlcea, Vasile Poenaru de la A.S. Chimia II. Rm. Vlcea.

Multe din aceste asociații sportive dispun de condiții materiale dintre cele mai bune, avînd terenuri de fotbal proprii, echipament corespunzător, antrenori.

Nu la același nivel se situează A.S. Vlcea care, deși aparține întreprinderii de încălzimente, nu asigură jucătorilor boccancii necesari!!! Cu slabe posibilități se prezintă și A.S. Flacăra 6 Martie.

Dacă s-a pornit la crearea cadrelor proprii, conducerea asociațiilor sportive ar trebui să fie mai exigente în ceea ce privește pregătirea și dotarea jucătorilor cu cele necesare.

PAVEL GIORNOIU
correspondent

FOTBALULUI NOSTRU

ÎI LIPSEȘTE NUMAI

PERFORMANȚA INTERNAȚIONALĂ ?

Poate că nici un alt meci disputat în ultimul timp de echipa națională, inclusiv acela de la Zürich, nu a arătat atât de convingător și, în același timp, atât de crud, ca acesta de la București, cu echipa R.D. Germane, cit de dependent este un rezultat de anumite condiții, dar și câtă soliditate morală, fizică, tehnică și tactică solicită astăzi întâlnirile oficiale din marile competiții internaționale.

Pentru ambele echipe, ale României și R.D.G., soarta meciului de pe stadionul „23 August”, a eliminării sau calificării pentru ultimul baraj înainte de Mexic — confruntarea cu reprezentativa Bulgariei — a stat pe o muncă de cuțit, de mai multe ori, mai exact de trei ori. În memoria fiecărei spectatori sau telespectator au rămas întâmpinate fazele în care Ion Ionescu (min. 5) a pierdut copilărește ocazia de a anihila handicapul de un gol de la Berlin și a declanșa ofensiva pentru calificare; Irmscher (min. 8) a ridicat la 2-0 avantajul echipei lui, Sasu (min. 54) a ratat penaltul a cărui transformare ar mai fi dat speranțe la eliminarea echipei R. D. Germane. În termeni obișnuiți a fost vorba de trei momente psihologice care, toate, au fost favorabile adversarilor și, prin urmare, dominarea teritorială a echipei noastre n-a putut înfringe legea neînduplecată a imponderabilului din fotbal.

Victoria sau eșecul echipei noastre în jocul retur de la București cu formația R.D. Germane au afliat, cum se spune, de un fir de păr. De la succes la înfrângere, de la bucurie la amărăciune, de la delir la dramă a fost un singur pas. De altfel, în acest an care se va încheia curînd, pulsul fotbalului nostru a bătut la limitele extreme, de la extaz la agonie, în funcție de rezultate și pasiuni.

Jocul retur cu echipa R.D.G. a fost precedat de o atmosferă cu totul ieșită din comun, motivată de faptul că o eventuală eliminare a echipei adverse ar fi însemnat anul fotbalistic 1967, în speranța că echipa națională și-a revenit și ar putea să obțină, în anul viitor, drumul la Mexic. Dorința aceasta a fost unanimă, însă proporțiile ei s-au mărit pînă într-atît încît au copleșit pe aceia care urmau să îmbrace tricoul echipei naționale. În pregătirea echipei, aceeași care jucase dezinvolt cu câteva zile în fața vicecampionilor mondiali, locul principal l-a ocupat pisălogia permanentă despre necesitatea victoriei și calificării. Trăind ceas de ceas în această surescitare nervoasă obsedantă, echipa a intrat pe teren împovărată de sarcina victoriei cu orice preț și a debutat în meci cu o evidentă anchiloză, în ciuda avîntului normal de joc pe teren propriu. Nu este întîmplător faptul că tocmai Ion Ionescu a fost acela despre care se poate spune că a avut în picioarele lui soarta meciului prin ratarea marii ocazii de gol din min. 5. Ion Ionescu este un jucător cu un binecunoscut complex de inferioritate atunci cînd îmbracă tricoul echipei naționale, cînd are în față sarcina să învingă. În fond de ce a ratat el? Fiindcă a vrut, printr-o mișcare în plus, să-și asigure maximum de siguranță în înscrierea golului, deși avea de la bun început o situație excepțională. La fel a procedat Ion Ionescu acum trei ani la Praga, în meciul cu Cehoslovacia, cînd la scorul de 1-1, a ratat o fază aproape identică; același înaintaș timorat a fost și în partida cu Turcia, de la Ankara, și în alte ocazii.

Golul înscris de echipa R. D. Germane în min. 8 a anchilozat și mai mult echipa noastră care a acționat mecanic, cu furie, împotriva carului advers, cu dorința evidentă de a înscrie, dar sub o tensiune nervoasă care le-a blocat luciditatea și i-a făcut să atace orbește. Semnificativă pentru ilustrarea acestei stări de spirit a fost oclirea răspunderii de a executa lovitura de la 11 m. Cel mai rutinat, valoros și experimentat jucător în acest gen de lovitură, Constantin, Ion Ionescu și Pircălab s-au depărtat de punctul de 11 m. Dintre ei, poate doar Constantin avea scuza retragerii dacă avem în vedere consecințele suportate de el ani de zile după ce a ratat penaltul din meciul cu Ungaria, la J.O. de la Tokio. A executat Sasu, jucător mai proaspăt în teren, mai curajos, care avea mai puțin de pierdut din renume dacă rata și foarte mult de cîștigat dacă înscria, însă și acesta, probabil, tot din motivele expuse mai sus, a lovit o dată cu mingea și „pămîntul. A greșit deci execuția și a dat posibilitate portarului Blochwitz să se încarce de glorie la București.

Desigur că atmosfera de exigență față de evoluția echipei naționale este produsă de dorința opiniei publice și a conducerii mișcării noastre sportive ca fotbalul să devină o carte de vizită a țării noastre în nivelul multor activități care au adus României un frumos prestigiu peste hotare. Din păcate, slaba și necorespunzătoare situație organizatorică și materială a fotbalului nostru nu este în măsură să producă o carte de vizită ca aceea a altor domenii de activitate cu care ne mîndrim în palmaresul internațional. SIMPLELE DORINȚI, VORBELE MARI, ÎNDEMNURILE, PROMISIUNILE SAU AVERTISEMENTELE NU POT AJUTA DECÎT SENTIMENTAL SCHELETUL NEOSIFICAT AL FOTBALULUI NOSTRU, DE LA ECHIPELE DE CLUB PÎNĂ LA FEDERAȚIE. În timp ce organizarea, la toate esaloanele, a fotbalului românesc este, cu mici modificări, aceea de acum 10-15 ani, în marea majoritate a țărilor cu care ne întîlnim și pe care prefîndem să le întrecem, condițiile de dezvoltare, organizare și potențial material ale fotbalului respectiv, sînt incomparabil superioare acelor de care dispune fotbalul la noi. Putem oare suplini carente organizatorice importante numai cu agitația ce se face în jurul meciurilor internaționale și în special a acelor ale echipei naționale? Desigur că nu.

Expunînd situația de mai sus nu înseamnă că absolvim de răspundere pe jucători și antrenori. Ei sînt principalii vinovați, deoarece timorarea nu prinde teren și nu se grefează puternic decît pe un fond de slăbiciuni, în general cunoscute în evoluția echipei naționale. Dintre acestea, două au fost foarte evidente în meciul

cu R.D. Germană. PRIMA, incapacitatea echipei de a răspunde tactic manevrelor de joc ale adversarilor, A DOUA, inferioritatea în duelurile pentru mingă, cîștigate aproape toate de fotbalistii germani datorită unor calități atletice remarcabile.

Adevărul este că lecția meciului retur, România — R.D.G. au pregătit-o mai bine aceia care au și învins. Antrenorul echipei R.D.G., Karoly Soos, a avut avantajul că a văzut cum joacă în ofensivă echipa României cu prilejul partidei cu R.F. a Germaniei și a știut să-și învețe echipa să frîneze acțiunile de atac ale echipei noastre. El a beneficiat curînd și de un al doilea mare avantaj, puțin sperat, dar realizat, acela de a mări scorul general la 2-0, prin golul înscris de Irmscher în min. 8. Din acest moment, decontractată complet, echipa lui Soos a aplicat tactica cea mai convenabilă în a cărei gamă temporizările și scoaterea mingii în aut n-au știrbit prea mult din maturitatea și inteligența de joc arătată de adversari.

Cu toate că a avut, după primirea golului pe teren propriu, încă 82 de minute în fața pentru redresarea situației și o pauză de 10 minute pentru clarificare, echipa României nu a ieșit din calapodul său de ofensivă oarbă în care jucătorii executau la exasperare aceleași mișcări, în așa fel încît ei loveau cu regularitate în „garda” adversarilor.

În aceste momente releșea în mod supărător avantajul fizic al adversarilor. Ei erau cu regularitate primii la mingă, detenta superioară le permitea să cîștige orice duel aerian, astfel că din 13 cornere executate de jucătorii români nici unul nu a reprezentat un pericol real pentru apărarea fermă și rapidă a echipei germane care degaja cu siguranță terenul.

Prin urmare dominarea teritorială a echipei noastre a fost contracarată, și pînă în cele din urmă anihilată, de superioritatea tactică și fizică a adversarilor.

De ce au fost jucătorii noștri într-o asemenea inferioritate?

Din punct de vedere tactic, pentru motivul că antrenorii echipei, prof. Angelo Niculescu și Ștefan Ozisie, nu au pregătit cu deplină atenție jocul, din punct de vedere fizic, pentru că problema calităților atletice ale fotbalistilor se agravează în loc să se rezolve.

Meciul-retur cu echipa R.D.G. a fost privit cu un optimism care a rezultat din unele constatări la meciul-tur de la Berlin, unde apărarea adversarilor noștri s-a dovedit penetrabilă și unde atacanții români au fost chiar acolo pe punctul de a înscrie. Din această cauză s-a ignorat potențialul aceleiași apărări în cazul cînd ea s-ar aglomera, așa cum era de presupus că va proceda la București. Această eroare a contribuit ca pregătirea celei de a doua partide să se facă fără o aprofundare a ideii de joc a adversarilor în deplasare. De pildă, la ultimul antrenament susținut de echipa națională cu patru zile înaintea întîlnirii oficiale, nu numai că nu s-a observat preocupare pentru exersarea unor idei tactice de joc în funcție de presupusa replică a adversarilor, ci, tot antrenamentul a decurs într-o atmosferă de minimă preocupare pentru premisele viitoare partide, hotărîtoare pentru calificare.

În legătură cu acest aspect al evoluției echipei naționale se pune și chestiunea formației „Seleționerul 11”-lui pentru meciul cu R.D.G. a fost jocul anterior, cu R.F. a Germaniei. Poate că, avînd în vedere caracterul deosebit al întîlnirii pentru preliminariile turneului olimpic ar fi trebuit o schimbare, două, dar cine ar fi avut curajul să le facă? Ce s-ar fi întîmplat, de pildă, dacă

partida cu R.D.G. ar fi fost pierdută de o echipă fără Constantin? Echipa națională din a 205-a întîlnire internațională a fost o emanație colectivă după o consultare cu toți antrenorii diviziei A. Trebuie să spunem însă că principiul just de includere a elementelor rutinate a fost exagerat de îndată ce s-a apelat la Sasu, în vîntura unei vechi prezențe și a unui gol victorios înscris de acesta la Torino, cu Danemarca, tot în preliminariile olimpice. Introducerea acestuia în echipă, la pauză, a fost o mare surpriză, deoarece Sasu, în afara degradării jocului său de acum cîțiva ani, nu a jucat în campionatul de toamnă decît 45 de minute! A fost pur și simplu o soluție a „disperării” care a arătat și deconcertarea conducerii echipei în fața spectrului eșecului.

Poate fi aliniată în viitor o echipă mai puternică? Probabil că da. Dar în luna noiembrie a acestui an formația din partida cu R.D.G., cu maximum două excepții, întrunea marea majoritate a opiniilor. După eșec au fost și unele zimbete în bărbî. Dar, cine ar mai fi îndrăznit să alcătuiască o formație cu Deselnicu, Iancu, Cuperman, Angelescu și alții?

Există, însă, probleme mult mai importante în fotbalul nostru și jocul cu R.D.G. ne-a reactualizat una care trebuie să dea de gîndit și federației de fotbal și conducerii mișcării sportive. Calitățile atletice ale adversarilor au fost net superioare, indiferent de gabaritul jucătorilor. Observația nu este nouă. Cu 2-3 ani în urmă, Dan, cel mai solid jucător al echipei noastre, destăinuia într-o analiză a unui meci că el „simte adversarii mai solizi pe picioarele lor decît el”. Am reprodus textual cuvintele lui Dan. Într-adevăr, calitățile atletice ale fotbalistilor noștri sînt minore. Acestea se cultivă prea puțin, dar, din nenorocire, copiii abordează treptele fotbalului fără o pregătire fizică generală corespunzătoare. De multe ori s-a scris, pe drept cuvînt, că fotbalul nu este practicat în școală, că trebuie învinsă această barieră. Trebuie spus deschis că mai important este ca în școli orele de educație fizică, de sport, să se facă în mod corespunzător, cu atenție și devotament, cu găsirea unor mijloace adecvate care să înlocuiască lipsa multor săli de gimnastică. Astăzi, și în viitor, în fotbal și în toate sporturile, potențialul athletic al tinerilor din orice ramură de sport va fi principal factor de obținere a performanței. Fotbaliștii juniori, de pildă, moștenesc aproape fără excepție, acest păcat al fotbalului nostru. Sînt talentați, tehnicieni aproape fără cursur, realizează combinații excelente, însă n-au vigoare, pierd duelurile cu adversarii.

Dacă adăugăm faptul că slabei școlarizări în materie de educație fizică, îngreuiată, este adevărat, de exigența părinților care preocupă timpul copiilor cu activități complementare, și ele foarte necesare, îl urmează o rețea minoră și dezordonată de cuprindere a copiilor talentați la fotbal, devine clar de ce fotbalul nostru contează de ani și ani pe talente remarcate întîmplător.

FOTBALUL A RĂMAS SINGURUL DOMENIU DIN ȚARA NOASTRĂ FĂRĂ ȘCOLARIZARE. NU EXISTĂ NICI MĂCAR UN SINGUR CURS CU O DURATĂ DE CEL PUȚIN UN AN PENTRU FOTBALIȘTI. NEAVÎND ȘCOLARIZARE PENTRU FOTBAL NU AVEM NICI PROFESORI. Cei care posedau asemenea înclinații s-au degradat în lupta oarbă pentru victorii cu orice preț în campionat și în întîlnirile internaționale. ȘI, TOTUȘI, DE LA ACEST DOMENIU NEȘCOLARIZAT SE CERE FOARTE MULT ÎN MATERIE DE REPUTAȚIE INTERNAȚIONALĂ.

★

Problemele de mai sus nu sînt noi. Mult mai vechi decît existența revistei noastre care le-a expus totuși de multe ori. Ele revin ca un lait motiv după fiecare eșec. Impresionează pentru cîțiva vreme și se uită apoi. A venit iarna! A venit vacanța. Muzele din comentariul fotbalistic tac. Va veni primăvara. Vor urma întîlnirile din preliminariile campionatului mondial. Muzele vor începe iarăși să mîninge o piine albă. Toată lumea va lua în brațe selecționarea și meciurile cu tam-tam și uite așa va veni toamna, pentru ca după aceea să constatăm că a mai trecut un an de amăgire fără a începe o dată să tratăm ceea ce este esențial.

Poate că noul an, 1968, va începe un foraj adînc în problemele de bază ale fotbalului, mult sub poleiala meciurilor internaționale.

Aurel C. NEAGU

Din nici o poziție, Ion Ionescu n-a putut înscrie în meciul cu R.D.G.!!

Foto: AL. BABIC

ACTIVITATEA MIJLOCAȘILOR

LA DIMENSIUNILE FOTBALULUI MODERN

Atunci cind analizăm desfășurarea unui joc de fotbal (sau chiar cind în mod obișnuit nu există o astfel de preocupare, ci numai interesul firesc pentru a urmări spectacolul sportiv), atenția se îndreaptă cu precădere asupra zonelor de teren din fața celor două porți, unde urmează să aibă loc deznodământul acțiunilor întreprinse, ceea ce de fapt reprezintă rațiunea întregii activități a jucătorilor în teren.

Încețarea de forțe dintre apărători și atacanți, pe ultima linie defensivă constituie, prin caracterul său decisiv ca și prin varietatea schimbărilor de situație, elementul major al luptei sportive, care estompează de cele mai multe ori acțiunile desfășurate în restul terenului de joc.

Cu toate acestea însă, activitatea din zonele de finalizare nu poate fi izolată în spațiu și nici socotită ca independentă față de joc în ansamblul său. Ea este indisolubil legată de cimpul de pregătire și prelucrare a acțiunilor, reprezentat în primul rind de mijlocul terenului care, sub acest raport, constituie un adevărat șantier de creație-construcție. Aici își desfășoară ponderea activității mijlocașii, „jucătorii piston”, cei cărora le revine sarcina legăturii permanente între atac și apărare, precum și a sprijinului activ al acestor două compartimente ale echipei. Activând în cadrul unei raie mari de acțiune și realizând, prin sarcinile lor specifice, construcția jocului la mijlocul terenului, mijlocașii — indiferent de varianta

rențiat, în funcție de modul de delimitare a sarcinilor și de replica adversarului. De regulă, mijlocașii noștri de legătură acționează între 65—55% în apărare (Negrea: 60%) și 35—45% în atac. În schimb, mijlocașii de sprijin, avind un profil ofensiv, acționează între 65—55% în atac (Dinu 60%) și 35—45% în apărare, adică în proporții exacte inverse, față de cele menționate la mijlocașii defensivi, ceea ce scoate în evidență faptul că, în concepția de organizare a jocului echipelor noastre, cele două posturi adiacente se completează în chip armonios în cadrul aceluiași compartiment;

— dinamica diferențiată din jocul mijlocașilor noștri, se repercutează în mod direct asupra volumului activității totale desfășurate în teren, aceasta apărând la rîndul ei, mai mult sau mai puțin diferențiată — de regulă însă în favoarea mijlocașului de sprijin — ale cărui acțiuni se desfășoară pe o arie mai mare.

Trebuie remarcat faptul că, în timp ce jocul mijlocașilor de legătură cuprinde cu preponderență elemente tactice specifice apărării (deposedări, interceptii, marcaj strict etc.) jocul mijlocașilor de sprijin este axat mai mult pe elemente de atac (conducere, mișcări înșelătoare, combinații tactice etc.). Acest lucru nu exclude însă posibilitatea inițierii și desfășurării unor ac-

EXECUTII TECNICO- TACTICE	IN APĂRARE				IN ATAC								TOTAL ALERGĂRI		
	ALERGĂRI	SĂRITURI	INTERCEPTII	DEPOSEDĂRI	PRE- LUĂRI		MISCĂRI ÎNSELT.	CONDUCERI	ALERG. FĂRĂ MINGE	PASE		ARUNC. MARGINE	APĂRARE	ATAC	TOTAL
					BUNE	GRES				BUNE	GRES				
JUCĂTORI															
Ion DINU	84	3	20	5	30	5	9	16	110	35	10	2	84	126	210
Vasile NEGREA	114	6	16	11	21	5	7	12	64	28	8	1	114	76	190
F. BEKENBAUER	115	10	15	10	17	—	18	20	100	42	1	—	115	120	235

TABELUL 1

adoptată în așezare — constituie elemente de bază ale sistemului cu patru fundași, fapt care pretinde din partea lor calități deosebite, ca și o muncă neobosită și eficientă.

De regulă, în cadrul echipei, mijlocașii își delimitează sarcinile, ajungînd pînă la o anumită specializare, grație cărora, unul din ei — apărător de meserie și acționînd pe poziții mai retrase — va îndeplini misiunea de legătură între eșalonul din fund și cel din față; celălalt — rezultat din reprofilarea vechiului inter — va avea rolul de sprijin, participînd mai activ la acțiunile ofensive. „Specializarea”, în cadrul liniei mediane, unde poate acționa și un al treilea mijlocaș cu rolul de coordonator, trebuie înțeleasă însă la dimensiunile reale ale jocului. În funcție de situația în teren și de posibilitățile jucătorilor, rolurile se pot schimba alternativ și se pot chiar identifica la un moment dat, fie în acțiunile de apărare, fie în cele de atac, cu condiția restabilirii, la nevoie, și a menținerii în continuare a echilibrului echipei în joc.

Criterii obiective pentru determinarea activității în teren a mijlocașilor

Este neîndoielnic faptul că activitatea mijlocașilor este foarte complexă și că, în pofida neputinței de a o evidenția întotdeauna cu ușurință și în mod concret, ea influențează, în mare măsură, valoarea jocului prestat și contribuie, de cele mai multe ori, chiar la stabilirea rezultatului întîlnirii.

Primul criteriu care ne poate orienta asupra activității în teren a mijlocașilor, este cel cantitativ, reprezentînd volumul muncii depuse și exprimat prin numărul de execuții tehnico-tactice realizate în joc. În exemplul de mai jos, jucătorul NEGREA — mijlocaș de legătură și DINU (Rapid) — mijlocaș de sprijin, au fost înregistrați fiecare în cîte patru jocuri, iar activitatea lor înscrisă cifric, în medie, a fost comparată cu aceea a celebrului internațional vest-german BEKENBAUER, etalon valoric ocazional, considerat mijlocașul modern ideal.

Datele de mai sus — în afara faptului că încearcă să prezinte o imagine orientativă asupra modului de acțiune al mijlocașilor sub aspect cantitativ — pot duce și la unele concluzii privind specializarea acestora în cadrul sistemului cu patru fundași. Astfel:

— activitatea celor doi mijlocași români analizați, este repartizată pe acțiuni de apărare și atac în mod dife-

rențiat, în funcție de modul de delimitare a sarcinilor și de replica adversarului. De regulă, mijlocașii noștri de legătură acționează între 65—55% în apărare (Negrea: 60%) și 35—45% în atac. În schimb, mijlocașii de sprijin, avind un profil ofensiv, acționează între 65—55% în atac (Dinu 60%) și 35—45% în apărare, adică în proporții exacte inverse, față de cele menționate la mijlocașii defensivi, ceea ce scoate în evidență faptul că, în concepția de organizare a jocului echipelor noastre, cele două posturi adiacente se completează în chip armonios în cadrul aceluiași compartiment;

— dinamica diferențiată din jocul mijlocașilor noștri, se repercutează în mod direct asupra volumului activității totale desfășurate în teren, aceasta apărînd la rîndul ei, mai mult sau mai puțin diferențiată — de regulă însă în favoarea mijlocașului de sprijin — ale cărui acțiuni se desfășoară pe o arie mai mare.

Trebuie remarcat faptul că, în timp ce jocul mijlocașilor de legătură cuprinde cu preponderență elemente tactice specifice apărării (deposedări, interceptii, marcaj strict etc.) jocul mijlocașilor de sprijin este axat mai mult pe elemente de atac (conducere, mișcări înșelătoare, combinații tactice etc.). Acest lucru nu exclude însă posibilitatea inițierii și desfășurării unor ac-

— activitatea celor doi mijlocași români analizați, este repartizată pe acțiuni de apărare și atac în mod dife-

rențiat, în funcție de modul de delimitare a sarcinilor și de replica adversarului. De regulă, mijlocașii noștri de legătură acționează între 65—55% în apărare (Negrea: 60%) și 35—45% în atac. În schimb, mijlocașii de sprijin, avind un profil ofensiv, acționează între 65—55% în atac (Dinu 60%) și 35—45% în apărare, adică în proporții exacte inverse, față de cele menționate la mijlocașii defensivi, ceea ce scoate în evidență faptul că, în concepția de organizare a jocului echipelor noastre, cele două posturi adiacente se completează în chip armonios în cadrul aceluiași compartiment;

— dinamica diferențiată din jocul mijlocașilor noștri, se repercutează în mod direct asupra volumului activității totale desfășurate în teren, aceasta apărînd la rîndul ei, mai mult sau mai puțin diferențiată — de regulă însă în favoarea mijlocașului de sprijin — ale cărui acțiuni se desfășoară pe o arie mai mare.

Trebuie remarcat faptul că, în timp ce jocul mijlocașilor de legătură cuprinde cu preponderență elemente tactice specifice apărării (deposedări, interceptii, marcaj strict etc.) jocul mijlocașilor de sprijin este axat mai mult pe elemente de atac (conducere, mișcări înșelătoare, combinații tactice etc.). Acest lucru nu exclude însă posibilitatea inițierii și desfășurării unor ac-

— activitatea celor doi mijlocași români analizați, este repartizată pe acțiuni de apărare și atac în mod dife-

	ACTIVITATEA DESFĂȘURATĂ		DINU	NEGREA	BEKENBAUER
			MEDIA ÎN 4 JOCURI		ÎN JOCUL ROMÂNIA-R.F.G.
IN APARARE	1. NEUTRALIZAREA ADVERSARULUI DIRECT		PARTIAL	DA	PARTIAL
	2. ATACURI ADVERSE RESPINSE :		21	34	38
	— individual		13	20	18
ATA C	— colectiv		8	14	20
	3. SITUAȚII DE GOL REZOLVATE		2	3	4
	1. PASE DISTRIBUITE :		35	28	42
Z	— în pregătirea atacului		30	26	36
	— în finalizare — decisive		5	2	6
	2. ACȚIUNI DE ATAC ÎNȚEPRINSE :		21	7	16
I	— individual		2	1	2
	— colectiv		19	6	14
	3. LOVITURI LA POARTA :		8	10	2
	— în afara spațiului porții		4	6	1
	— pe spațiul porții		3	2	1
	— goluri realizate		1	2	—

TABELUL 2

de situații este însă destul de scăzută la echipele noastre și de aceea se impune o îmbunătățire a acestui mod de acțiune decisiv al mijlocașilor în atac și apărare.

Conținutul real al jocului mijlocașilor

Analiza activității în teren a mijlocașilor, efectuată în baza unor astfel de elemente concrete, dă posibilitatea definirii conținutului jocului acestora în limitele sistemului cu patru fundași și, în același timp, determină modelarea procesului de instruire-educare. Important este ca antrenorul să cunoască cît mai real modul de acțiune al jucătorilor — în cazul de față: al mijlocașilor — chiar pe baza unor date mai sumare și după aceea să caute să pună de acord posibilitățile maxime ale acestora cu cerințele jocului modern. Corelația dintre joc și antrenament impune o anumită dirijare a pregătirii către ceea ce reprezintă specific în modul de acțiune al mijlocașilor. Este firesc ca perfecționarea elementelor tehnico-tactice, în primul rînd, să corespundă unor necesități de ordin practic. Astfel, mijlocașul de legătură, acționînd de regulă mai lipit de propria sa apărare, este obligat să posedze o tehnică corectă și eficientă a deposedării și a marcajului în toate formele sale, să evite driblingul în treimea proprie, să folosească pasa medie și lungă în vederea dezvoltării cu rapiditate și în adncime a acțiunii după preluarea inițiativei. Așezarea sa în teren trebuie să țină seama în permanență de situația adversarului (fără însă a omite perspectiva participării sale în atac, atunci cînd se întrevade posibilitatea finalizării).

Privilegiat, oarecum, de o așezare mai avansată în cimpul de joc, mijlocașul de sprijin nu trebuie să minimalizeze importanța obligațiilor sale de apărător. Sarcinile pe care le are de îndeplinit îl obligă să-și adapteze în mod corespunzător jocul, pentru a participa cu eficiență, atît la acțiuni de apărare cît și de atac. Volumul mare de muncă pe care îl are de efectuat, pretinde un consum mai rațional de energie, în special sub raportul deplasărilor în teren. Repertoriul său tehnico-tactic bogat, scoate mai pregnant în evidență activitatea mijlocașului de sprijin, iar participarea sa la acțiuni de o mare diversitate îi oferă prilejul să controleze jocul în cea mai mare parte a desfășurării sale. Asta în timp ce prezența colegului său de linie în acțiunile de finalizare este, în mod obișnuit, mai puțin frecventă. Datodită unor măsuri de siguranță a apărării, intercalarea în dispozitivul ofensiv al mijlocașului de sprijin are o pondere superioară în activitatea acestuia, ca urmare a asigurării unui raport de forțe corespunzător în vederea realizării atacului.

Ceea ce socotesc că este foarte important de reținut, e faptul că, în condițiile jocului modern, „specializarea” mijlocașilor nu trebuie înțeleasă în sensul strict al cu-

În loc de concluzie, o precizare și o părere.

Este greu să apreciezi și să notezi cu certă obiectivitate activitatea unui jucător (și în special a unui mijlocaș) numai pe baza observării jocului ca pe un simplu spectacol sportiv, după cum este practic imposibil să determini, de unul singur, pentru întreaga echipă, toate datele acestei activități sub forma analitico-statistică. Este cît se poate de evident că aceasta din urmă elimină erorile și poate stabili cu multă precizie evoluția reală a unui jucător, lucru care trebuie să intereseze în mod deosebit pe orice antrenor. Acesta poate întocmi, cu ocazia fiecărei întîlniri, una-două fișe individuale, alegînd ca subiecte de analiză pe jucătorii ale căror comportări contradictorii nu au fost suficient dimensionate cu ajutorul altor metode. Repetarea în timp a procedurii de mai sus, creează antrenorului posibilitatea acumulării la un moment dat a unor date prețioase de analiză, dar contribuie și la formarea unor deprinderi în determinarea cît mai reală a activității în teren a jucătorilor.

MIHAI IONESCU
antrenor la Steaua-București

STEUA A CÎȘTIGAT LA LIMITĂ „DIALOGUL LA DISTANȚĂ” PE TEMA GOLAVERAJULUI

Programul divizionar duminical a fost asigurat de trei restanțe: una din etapa a IV-a (disputată la 12 octombrie) și două din ultima. Interesul amatorilor de fotbal a fost îndreptat deopotrivă spre Pitești și București și, în special, spre duelul indirect — un fel de „dialog la distanță” pe tema golaverajului — dintre Steaua și F. C. Argeș. Până la urmă, „verdictul”

în acest duel l-a dat ...Progresul, mai precis Taralunga, care — prin golul înscris la Pitești — a departajat, până la retur, cele două candidate la primul loc. Al treilea meci restant a prilejuit Rapidului, prin rezultatul obținut, un pas spre plutonul fruntaș, de care — înaintea ultimului joc, cel cu Universitatea Craiova — îi despart 5 puncte.

CLASAMENTUL GENERAL	ACASA	DEPLASARE	
1. STEAUA	13 7 3 3 24—14 17	8 5 1 2 15— 7 11	5 2 2 1 9— 7 6
2. F. C. Argeș	13 7 3 3 19—10 17	6 4 2 0 12— 2 10	7 3 1 3 7— 8 7
3. Farul	13 6 3 4 19—12 15	6 4 2 0 15— 5 10	7 2 1 4 4— 7 5
4. „U” Cluj	13 6 3 4 17—16 15	6 4 1 1 7— 4 9	7 2 2 3 10—12 6
5. Dinamo Bacău	13 7 0 6 18—25 14	7 7 0 0 17— 7 14	6 0 0 6 1—18 0
6. „U” Craiova	12 6 1 5 15—13 13	6 6 0 0 12— 1 12	6 0 1 5 3—12 1
7. U.T.A.	13 6 1 6 12—11 13	7 4 1 2 6— 3 9	6 2 0 4 6— 8 4
8. A.S.A.	13 5 3 5 16—20 13	7 4 2 1 11— 7 10	6 1 1 4 5—13 3
9. Rapid	12 5 2 5 14—13 12	8 3 1 4 11—11 7	4 2 1 1 3— 2 5
10. Jiul	13 4 3 6 17—16 11	6 4 1 1 11— 3 9	7 0 2 5 6—13 2
11. Petrolul	13 5 1 7 13—14 11	7 5 1 1 10— 4 11	6 0 0 6 3—10 0
12. Dinamo Buc	13 3 5 5 14—18 11	8 2 3 3 10—10 7	5 1 2 2 4— 8 4
13. Progresul	13 2 5 6 12—19 9	8 2 4 2 9— 8 8	5 0 1 4 3—11 1
14. St. roșu	13 3 3 7 8—17 9	6 3 2 1 7— 5 8	7 0 1 6 1—12 1

PETROLUL ȘI-A GĂSIT „11”-LE DE BAZĂ?

Duminică, pe „Republicii”, pe un... soare cu dinți, Petrolul a demonstrat că locul ocupat în clasament la sfârșitul turului nu este conform cu valoarea reală a echipei. Și a făcut acest lucru — nota bene — cu o echipă din care au lipsit Mihai Ionescu, Mocanu, Florea, Dragomir, frații Dridea și Roman. Într-atât de bună a fost — luată în ansamblu — comportarea înlocuitorilor lor încît, pe bună dreptate, un neavizat ar fi spus că acesta este 11-le de bază al echipei ploieștene!

Deși după anunțarea formațiilor mulți vedeau în „galbeni” victime sigure în fața bucureștenilor, petroliștii, stringînd rîndurile, nu numai că nu s-au gîndit deloc la defensivă, ci au pornit la luptă deschisă, atacînd din primul minut și surprinzînd pe Steaua care se aștepta să întâlnească un adversar hotărît să se apere. Din această ciocnire (din care nu au lipsit, din păcate, nici accentele dure, chiar brutale cum au fost intrările lui D. Nicolae asupra lui Grozea) a rezultat unul dintre cele mai bune meciuri de campionat văzute în acest sezon în Capitală.

Petrolul a deținut inițiativa în cel puțin 60 de minute, a făcut un foarte bun joc de cîmp, a șutat puternic și bine de la distanță (a excelat Dincuță) sau de aproape (Badea, Grozea, Opreșan, Moldoveanu — ultimul revenit în echipă după o absență de două luni), dar

mingea a ocolit poarta, sau Suciuc și apărătorii din fața sa au respins-o în ultimă instanță. Și, atunci, de ce a pierdut Petrolul? După părerea noastră în primul rînd din cauza apărării care, la contraatacurile rapide ale bucureștenilor, a fost surprinsă prea avansată. În al doilea rînd pentru că D. Popescu, cel mai în formă jucător al Stelei, aproape că nu a fost marcat și, avînd teren liber în față, a zburdat. De altfel, așa a și marcat golurile care au adus echipei sale cele două puncte. În schimb, Petrolul n-a înscris decît cu concursul — întîmplător — al tîșierului Petre Badea — Brașov, care, în momentul cînd se pregătea să semnaleze poziția de ofsaid, ciară, a tîșului său de la Petrolul, a alunecat și a căzut. Astfel că arbitrul polonez a validat golul ploieșteanului.

Mircea TUDORAN

STEUA — PETROLUL 2-1 (1-0).
Au marcat: DUMITRU POPESCU (min. 12 și 59) și BADEA (min. 80).

STEUA: Suciuc 8 — Sătmăreanu 6, Jenei 6, D. Nicolae 6 (merita o notă mai mare, dar faulturile pe care le-a făcut ne-au determinat să i-o scădem), Hălămeșanu 7 — D. Popescu 10, Negrea 9 — S. Avram 7, Constantin 8, Soa 6, Voinea 6.

PETROLUL: Stetcu 6 — Pal 6, Ionescu 6, Pahonțu 6, Dragnea 6 — Dincuță 9, Iuhasz 8 — Opreșan 6, Grozea 8, Badea 8, Moldoveanu 7.

ARBITRU: Josef Walrus — Polonia, 7.

Probabil că Rapid a considerat restanța cu Jiul un ultim antrenament public înaintea returului cu Juventus fără să forțeze jocul; numai astfel se poate explica nonșalanța cu care Ionescu et comp. au ratat în primele 25 de minute, patru mari ocazii de gol. Rătăcirile repetate ca și maniera decontractată de a acționa a oaspeților, dispoziția lor ofensivă (devenită deja o frumoasă carte de vizită a mineriilor), a început însă să-i enerveze pe giuleșteni. Și este păcat că abia sub impulsul nervilor s-au trezit campionii. Pentru că deși meciul s-a animat, fauzele de atac alternînd de la o poartă la alta (jocul a avut o alură rapidă, „ripostă decisivă” vremii ingrate și terenului alunecos), el a stat tot timpul sub semnul unei îndrîjiri care a depășit deseori cu mult „argumentele” invocate de obicei pentru obținerea celor două puncte. A fost penibil să-l vezi pe Codreanu transformînd sarcina tactică de a acționa la mijlocul terenului într-una de „vămuire” a adversarilor. Cu greu se putea trece printre furcile caudine ale lui Codreanu, Dinu și Năsturescu (cu „răspuns” din partea lui Sandu) încît la sfîrșitul meciului uitasem că golurile Rapidului fuseseră înscrise chiar de acești jucători...

De altfel, ceea ce ne-a interesat cel mai mult la

În sfîrșit, și Năsturescu. Da, Năsturescu era, „pînă sim-băta, singurul atacant rapidist care, în acest sezon, nu-și onorase postul prin vreun gol marcat. În partida cu Jiul el a înscris al treilea punct al feroviarilor și apare, astfel, în clasamentul general al golgeterilor. În imagine — punctul de pornire al golului în cauză.

Foto: S. BRAȘOVEANU

RAPID REFACE DIN TEREN

această „repetiție generală” a campionilor a fost luciditatea acțiunilor echipei din Giulești. Și trebuie să recunoaștem că n-am putut-o desluși decît rareori în faza lor constructivă (cum a fost cea care a precedat golul trei) și chiar mai... pușin, în cea decisivă, de finalizare. Să ne mai mirăm atunci că această nesiguranță s-a transmis de la pionii avansați la ultimii apărători? Căci Peronescu a egalat în poarta goală, la o fază fără nici un orizont, desfășurată lateral la marginea careului de 16 metri, cînd Dan și Răducanu exersau o schemă contraindicată...

Dincolo de rezultat (meritat de altfel), jocul Rapidului a avut prea multă pripeală și nervozitate în fața unui adversar venit să-și joace șansele deschise. Dar cum meciul cu Jiul n-a fost decît o „repetiție generală”...

Paul SLĂVESCU

RAPID — JIUL 3-1 (1-0).
Au înscris: CODREANU (min. 36), DINU (min. 69) și NASTURESU (min. 80) pentru Rapid și PERONESCU (min. 48) pentru Jiul.

RAPID: Răducanu 6 — Lupescu 7, Motroc 7, Dan 6, Greavu 7 — Dinu 6, Jămașchi 7 — Năsturescu 6, Dumitriu 6, Ionescu 6, Codreanu 6.

JIUL: Zamfir 5 (min. 74 Ion Vasile 7) — Talpai 7, Georgevici 6, Stoker 7, Mihai 6 — Libardi 7, Sandu 6 — Achim 6, Peronescu 7, Covaci 5, Naidin 6.

ARBITRU: Stanislaw Anuszk (Polonia) 7.

Am urmărit cele două partide restante disputate în Capitală. În amîndouă (dar mai ales în întîlnirea Rapid — Jiul) am remarcat cu regret prezența în joc a unui element pe care, alături de toți iubitorii fotbalului din țara noastră, îl dorim definitiv lichidat: faultul voit, premeditat, al adversarului.

Codreanu, Dinu, Năsturescu (Rapid) și Sandu

de federație: ora 14. De ce însă neconcordanța cu jocul din Capitală?

Se pare că în ultima vreme, situația financiară a Jiului Petroșeni nu este deloc roză. Cert este că jucătorii din Petroșeni au fost nevoiți, după ce au alergat simbată 90 de minute prin ploaie și frig, să plece de la teren cu tramvaiul la hotel. Poate

CONFIDENȚE...

(Jiul) au recurs la faulturi grosolane: lovituri cu pumnul, „tălpi” repetate, călcarea (pur și simplu) a adversarului căzut pe jos etc... A doua zi, în meciul Steaua — Petrolul, D. Nicolae l-a „culcat” în repetate rînduri pe adversarul său direct, Grozea. Asemenea „maniere” n-au ce căuta pe terenurile noastre de fotbal!

Foști jucători pitești Al. Constantinescu și Matache, au fost printre cei mai buni din echipa Progresul. Explicație: „Ne cunoaște prea multă lume aici...”

Nemulțumiți de faptul că meciul începea la ora 14 și nu la 13.30 ca scria în unele ziare, cei de la Progresul au adus acuzații organizatorilor pitești. Lucrurile s-au lămurit cînd arbitru a venit cu foaia completată

că și gazdele puteau fi mai atente...

După meciul cu Progresul, Dobrin: „Îmi pare rău că n-am jucat. Aș fi vrut să-mi apar pînă la ultimul meci titlu de cel mai bun jucător al anului 1966, decernat de revista „Fotbal”.

S-ar putea însă ca și așa...

Numeroasele absențe din echipa Petrolului în partida cu Steaua trebuie puse — după spusele jucătorilor ploieșteni — nu numai pe seama unor accidente, ci și pe a unor neînțelegeri care există între unii dintre ei și antrenori. Ar fi bine ca, în vacanța care a început, aceste chestiuni de loc plăcute să fie aplatate. Nu de alta, dar Petrolul a fost întotdeauna un exemplu de echipă-monolit.

UNDE A LIPSIT, TGTUȘI, DOBRIN...

F.C. Argeș, fără Dobrin, reprezenta un punct de întrebare. Duminică, piteștenilor le-a lipsit „jucătorul numărul 1”, dar comportarea lor a fost totuși bună; echipa a jucat împotriva Progresului cu destulă claritate, în spirit constructiv, și-a dominat adversarul, și-a atins — la un moment dat — obiectivul minimal (victorie la 3 goluri diferență) pentru obținerea titlului de campioană de toamnă, dar, în final formația argeșeană a început să se clatine și a primit golul care le-a „suflat” gazdelor șefia de toamnă. Cauza, pe care unii au căutat-o în apărare, noi o găsim totuși în atac și mai ales la cele două virfuri centrale, Kraus și Turcan (nici unul jucător „de combinație”), care n-au mai putut păstra nici un balon din cele primite din spate și astfel, după prima pasă spre cele două virfuri, mingile reveneau imediat în jumătatea de teren piteșteană. În plus, după pauză a slăbit și Jercan iar în final pe aripa dreaptă a făcut simplă figuratie Ioniță, accidentat. Progresul a marcat astfel — în ultimele minute — un gol pe care cursul jocului îl anunța încă de pe la jumătatea reprizei a doua, făcînd astfel să iasă „pasența” Stelei, după ce Petrolul, la București, prin golul lui Badea, „făcuse jocul” piteștenilor. În acest final de meci doar, credem că s-a făcut mai mult simțită absența lui Dobrin, a cărui prezență în atac ar fi adus tocmai acel liant necesar păstrării mai mult a balonului. Și cum cine are mînea are și inițiativa...

Progresul a jucat la Pitești mai bine decît în multe din partidele sale din acest

R. U.

F. C. ARGEȘ — PROGRESUL 3-1 (2-0).
AU MARCAT: JERCAN (min. 5), PREPURGEL (min. 45), TURCAN (min. 48), respectiv, TARALUNGA (min. 86).

F. C. ARGEȘ: Coman 8 — I. Popescu 7, Barbu 8, I. Stelian 8, Ivan (din min. 30 Ioniță — 7) Ioniță (din min. 30 Prepurgel — 8), Oleanu 7 — Nușu 6, Kraus 7, Turcan 6, Jercan 8.

PROGRESUL: Mindru 6 (Matache 7) — Georgescu 6, Măndoiu 7, Neacsu 7, Ad. Constantinescu 6 — Al. Constantinescu 8, Șoanșgher 6 — Matei 6, Mateianu 6, Stoicescu 6, Taralunga 7.

ARBITRU: Stanislaw Anuszk (Polonia) 9.

CLASAMENTUL GOLGETERILOR

9 goluri: ADAM (Universitatea Cluj) — 4 din 11 m.

6 goluri: TARALUNGA (Progresul), KALLO (Farul), SOO (Steaua).

5 goluri: VOINEA (Steaua), DEMBOVSCHI (Dinamo Bacău), IANCU (Farul).

4 goluri: PAVLOVICI (A.S.A.) — 3 din 11 m, LEBARDI (JIUL), DRIDEA I (Petrolul) — 1 din 11 m, KRAUS (F.C. Argeș), OBLEMENCO (Universitatea Craiova), I. IONESCU (Rapid), DUMITRACHE — 1 din 11 m, DINU (Dinamo București).

3 goluri: CIRCIUMARESCU SFIRLOGEA („U” Craiova), CZAKO, DUMITRIU III (A.S.A.), DUMITRIU II (Rapid), NUȚU, DOBRIN, JERCAN (F. C. Argeș), PESCANU (St. roșu) — 1 din 11 m, CHIVU (U.T.A.), CONSTANTIN (Steaua), D. ENE (Dinamo Bacău), TUFAN (Farul), NAIDIN, PERONESCU (Jiul).

La puține minute după ce-l înlocuise pe Mîndru, Matache a fost și el nevoit să scoată mingea din plasă, la un șut al lui Turcan

CE MARE A FOST GOLUL DE LA TORINO

• **JUVENTUS** a obținut calificarea, desfășurându-și lecția tactică propusă • **RAPIDUL** a luptat din răspuțeri, dar lipsa de clarviziune, angrenarea în jocul adversarului, nefolosirea șutului de la distanță i-au tăiat calea spre victorie

Dacă în primele momente de după acel foarte onorabil 0-1 de la Torino eram cu toții bucuroși de ceea ce reușise — dintr-un punct de vedere — Rapidul, cu cât ne apropiam de data returului, apăsarea timpului, în realitate, misiunea campioanei noastre va fi foarte, foarte grea. Argumentele care încrețeau frunțile rapidiștilor și, în general, ale iubitorilor fotbalului (unele amintite, altele nu), se concretizau, în principal, la două:

— campioana Italiei este o formație care știe să se apere fiindcă aproape toate meciurile ei, disputate în campionat, îi cer acest lucru; s-a văzut și miercuri, cu cât singe rece, precizie și siguranță interven apărătorii în momentele dificile; s-a văzut cum alb-negrii știu să „ciupească” — prin procedee mai mult sau mai puțin sportive — minute prețioase pentru apărarea unui rezultat;

— al doilea argument l-a reprezentat revenirea de formă a Juventusului. Chiar de la primul meci cu giuleștenii s-a observat un început de reascensiune; apoi victoria de la Lanerossi și prima repriză din partida cu Napoli au subliniat regăsirea unei bune dispoziții de joc, așa cum anticipase și antrenorul Heriberto Herrera. Chiar și alaltăieri, torine-

cându-se la eforturile singulare (mult apreciate de italieni, mai ales de Heriberto Herrera care îl consideră pe nr. 9 al nostru ca unul dintre primii 10 centri atacanți europeni ai momentului) ale lui Ion Ionescu, strășnic păzit nu numai de Bercellino ci și de Castano. Sigur că, cu puțină șansă, una dintre mingile care s-au aflat la cîțiva metri de poartă lui Anzolin în min. 9 (Ionescu), min. 44 (Dan), min. 53 (Ionescu, foarfecă), min. 69 (Dinu, lovitură liberă), min. 80 (Dan, lovitură liberă), min. 85 (șutul-centrare al lui Dinu care putea să intre în poartă, printr-o traiectorie asemănătoare loviturii lui Magnusson, de la Torino). Dar e sigur că s-ar fi ajuns la momente de gol inevitabil printr-un joc clar, rapid, pe jos, singurul care putea pune în dificultate apărarea Juventusului

Ca și partida cu R.D.G. și întâlnirea de miercuri ne-a arătat că, înainte de a discuta despre tehnica jucătorilor noștri trebuie să recunoaștem inferioritatea lor din punct de vedere fizic. Or, în condițiile dure ale meciurilor de campionat, ori cit ai fi de dotat, dacă nu ai mijloace proprii SA-ȚI EXPRIMI ACESTE CALITĂȚI, NU POȚI FI DE NICI UN FOLOS ECHIPELI. Juventus a prezentat o echipă cu veritabile calități atletice, Rapidul a suportat și handicapul gabariturii redus al formației, al unei constituții fizice necorespunzătoare actualelor cerințe ale fotbalului internațional. Obiectiva situație de mai sus impunea adoptarea cu orice preț a jocului care convenea specificului rapidist — pase în viteză, multă mișcare, pătrunderi spectaculoase. Dar, repetăm, imposibilitatea feroviarilor de a-și impune arma favorită i-a privat de victorie și a dat cale liberă Juventusului spre sferturile de finală ale C.C.E. În plus, giuleștenii au dovedit o prea mare nervozitate în teren; au răspuns la durități, fapt ce i-a dezavantajat, dacă ne gândim numai la eliminarea, pe bună dreptate, a lui Năsturescu.

Privită sub raport tactic, partida nu a adus nimic nou; Juventusul s-a așezat după sistemul 1-1-4-3-2, „H. H. 2” preferându-l pe Coramini lui De Paoli tocmai din calcule defensive. Rapidul a acționat în maniera obișnuită, trimițând desul de tirziu forțe noi (Dan, Lupescu) în atac, în minutele când disperarea înneogrează capacitatea de a judeca.

Cei mai buni jucători ai Rapidului: Ionescu, Motrac, Dinu, Greavu, Năsturescu (mai puțin gesturile nesportive). Juventus a avut în Castano, Bercellino, Cinesinho și Zigoni, oamenii de bază.

Arbitrajul prestat de Karl Riegg (R.F.G.) s-a dovedit foarte obiectiv, eliminând just pe Salvadori și Năsturescu.

Stelian TRANDAFIRESCU
Eftimie IONESCU

CE AU TRANSMIS ÎN ITALIA...

„Masivul grup al ziaristilor italieni care au însoțit pe Juventus la București și-a stabilit „cartierul general” la hotelul „Athenes Palace”, acolo, imediat după meci, telefoanele au fost luate în primire pentru ore în șir. Seara, tirziu, când transmisiile au luat sfârșit, am efectuat un scurt raid printre confrății din Torino, Milano, Bologna și Roma. Și iată ce am aflat că au transmis ei pentru zărele lor:

GIGLIO PANZA (directorul lui „Tuttosport”-Torino): „Cred că Juventus a jucat așa cum trebuia. Rapidul a ajutat misiunea alb-negrilor prin aceea că a acționat stereotip în atac. Principala defecțiune a campioanei române a fost, după opinia mea, faptul că nu a tras la poartă.”

LUIGI SCARAMBONE („Il Giorno”-Milano): „Nu mi s-a părut un joc de prea ridicată clasă. Juventus s-a mulțumit să betoneze iar Rapidul s-a lăsat prea ușor pradă disperării când a văzut că nu poate pătrunde prin dispozitivul juventist. Castano mi-a declarat că baloanele pe sus, cu care românii și-au terminat acțiunile, i-au ajutat enorm în ducerea la bun sfârșit a misiunii lui.”

CEZARE GIULIO TURINI („Stadio”-Bologna): „Rapidul trebuia să încerce cu orice preț șutul de la distanță; în situația când perdeaua de apărători este așa de deasă e remediu cel mai recomandat. Despre meci am opinat că a fost o tipică dispută de campionat, subjugată de lupta pentru rezultat.”

EZIO DE CESARE („Corriere dello Sport”-Roma): „Atacanții Rapidului, în net dezavantaj fizic față de apărătorii lui Juventus, ar fi realizat poate calificarea dacă mizau pe acțiuni pe jos, dar iuți, și pe șutul de la distanță. Aceptând lupta corp la corp și punându-și speranțele în mingile înalte, au creat un avantaj Juventusului.”

Ionescu reia spectaculos balonul peste Bercellino, dar și peste poarta Juventusului

CRONICA VESTIARELOI

În tribune, 10 000, 15 000, 20 000 sau chiar și mai mulți spectatori urmăresc și comentează fazele jocului pe care televiziunea și radioul le duc pînă în cele mai îndepărtate colțuri ale țării. Dar, din meci, mai bine zis din atmosfera lui, fac parte și vestiarele — acolo unde se completează foaia de arbitraj, unde antrenorii dau „minjilor” lor ultimele indicații, unde se ivesc vise de victorie sau, dacă „pasența” nu iese, vin după meci — ideile bune, „salvatoare”, care ar fi dus la victorie!

Ca urmare, ce s-a petrecut la vestiare la meciul Rapid-Juve?

ORA 12,30: Cele două echipe își fac apariția la stadion; italienii — ginditori; românii — încrezători în forțele lor.

ORA 12,45: Iată-i și pe cei trei arbitri vest-germani. Impart și ei zimbete, în dreapta și în stînga. Karl Riegg, cel de centru, cheamă conducătorii celor două echipe, le dă spre completare foaia de arbitraj și le recomandă ca formațiile respective să țină seama de spiritul sportiv. În cabine, 24 de fotbaliști (înțelegînd și rezervele de portar, Andrei și Colombo) și trei arbitri se echi-pează, în timp ce terenul de joc este... dezecipat: i se ridică prelată ce l-a ferit de ploaie și de zăpadă.

ORA 13,00: Atmosfera începe să se „încălzească” și la vestiare. Grupul de ziaristi italieni care a însoțit la București „vizita bătrînei doamne”, doresc amănunte din tabăra ferovia-

rilor. Ziaristii români sînt în căutarea lui Heriberto Herrera, pentru a afla formația. Dar paraguayeanul tace. Intr-un tirziu anunță... portarul și fundașul dreapta!

— Și restul, signor Herrera?

— Piu tarde! Mai tirziu, domnilor, nu am alcătuit-o încă!

Pînă atunci, hai să-i atacăm pe români. Intr-un colț, Emeric Vogl, retras, fumează. E momentul:

— Ce credeți despre meci?

— Ce cred eu? Cred cu totul altceva decît cei mai mulți dintre cei ce sînt aici și în tribune, care privește meciul numai prin prismă a celui „ușor” 0-1 de la Torino. Se uită însă că Juventus este o echipă experimentată, care joacă la fel și acasă și în deplasare, care nu se sperie de această vreme păcătoasă, pen-trucă, la Torino, toată iarna joacă pe frig și pe zăpadă. Și, în plus, e alcătuită din jucători foarte buni.

ORA 13,15: „H. H. 2” anunță formația. Lipssește De Paoli. Intr-adevăr, iată-l, e „în civil”.

— Ce rezultat credeți că va fi?

— X!

ORA 13,20: În timp ce rapidiștii ies pe teren, la încălzire, antrenorul echipei italiene ne invită să-i lăsăm culoarul liber. Jucătorii lui iau locul nostru și încep și ei încălzirea. Totul se face matematic, precis, exact în ordinea prescripșă de antrenor, chiar dacă acesta nici nu se uită la jucătorii săi. În tabăra italiană — optimism.

ORA 13,28: Arbitrul cheamă cele două echipe pe teren și,

cinci minute mai tîrziu a început.

Pauză... „Temperatura crește, se apropie o fierberie. Cîteva idei ieșite: ILIE OANĂ ar juca mai calm și național, Rapid ar putea VALENTIN STĂNESCU. Dumitriu stă prea de Ionescu. Și de altfel spus să joace cît mai de Puiu...” În vestiare, lui Zigoni și lui se dau îngrijiri medice doarea cu care se jo-

ORA 14,50: Salvadori, turescu, eliminați din întîlnesc în „tunel” vestesc impresii de meci...

ORA 15,25: Din n-stiare. Toate frazele încep cu „dacă”, ale cu „caro mio”. O op-puncte — a lui VICTOR CULESCU: 1. „Imi-pu ne-am calificat, am avut posibilitatea-torie cu 1-0 pentru echitabilă și golul n-Greavu mi s-a părut nu a fost fault la acesta a căzut alături jucători care sîrșiseră 3. la Torino am făcut greșeață care ne-a făcut mim golul, aici am multe care ne-au priv-luri...” Intr-o discuție italieni, arbitrul de clara că n-a acordat g-dului pentru că mai în se marca, fluierase un

T. ALEX

SPORTIVITATE PE TEREN ȘI ÎN TRIBUNE!

La meciul Rapid-Juventus s-au înregistrat o serie de incidente regretabile. Ele au fost declanșate de unii indivizi certați cu conduita pe care trebuie să o păstreze orice spectator bine intenționat la întrecerile sportive. Este păcat că gesturile, lipsite de tact și de corectitudine, ale cîtorva spectatori înrăiți s-au aruncat o lumină urtă asupra întregului public bucureștean, de altfel ori elogiât pentru sportivitatea și competența lui.

Trebuie însă spus că aceste fegiri au fost favorizate și de lipsa unor măsuri de ordine care se impun la o partidă importantă și care, din păcate, sînt neglijate de multă vreme. Serviciul de ordine funcționează defectuos, nu s-a

mai făcut apel la organele de miliție, se permite accesul în incinta stadioanelor unui număr de persoane, fără calitatea de a urmări meciul de acolo, toate acestea în contradicție cu uzanțele de organizare și cu prevederile regulamentare, mai severe și mai pretențioase atunci cînd este vorba de o partidă oficială internațională. Iată de ce se impune ca pe viitor, organizările meciurilor internaționale de fotbal să fie mai mult în atenția Federației române de fotbal și chiar a Consiliului național pentru educație fizică și sport.

Din păcate, și în suprafața de joc a partidei Rapid-Juventus s-au înregistrat acte nesportive, comise de compo-

nenții ambelor formații. Este adevărat că unele simluri de accidentare, mici acte de indiscipline în joc ținînd de tragerea de timp ale fotbaliștilor de la Juventus au creat o stare de nervozitate, dar atît spectatorii cît și jucătorii au datorat să rămînă în limitele unei comportări disciplinate. Nu putem fi de acord nici cu intrările dure ale fotbaliștilor din ambele formații (în special Salvadori, Dan, Năsturescu, Bercellino, Sacco, Dinu) care au împietat asupra meciului, și așa desuși de apăsător ca atmosfera. Cerem jucătorilor noștri o conduită deplin sportivă, le cerem să-și apere șansele, să aspire la victorie numai cu armele permise de regulamentul

VICTORIE FĂRĂ EFECT: DOAR 1-0 CU VALENCIA

Pe cit de descurajant — și zgircit în perspective — era acel 0-3 pe care-l avea în față echipa Steaua la începutul meciului, pe atât de promițător a fost, totuși, debutul partidei de ieri! Pentru că Steaua a început înfilnirea într-un adevărat „forcing”, a dat tribunelor impresia că-și va sufoca pur și simplu adversarul, a marcat un gol destul de rapid (minutul 12) și a jucat apoi de o manieră care — în

s-au desfășurat după un stereotip, care anunța nereușita finală. Balonul, respins de zidul apărătorilor adversi (bazat pe doi piloni de clasă, Mestre și Roberto), ajungea la fundașii bucureșteni, apoi pe aripi (de preferință se urma schema Sătmăreanu—Sorin Avram, Voinea fiind evident sub nivel), urma o centrare în învălmășeală și apoi... repetarea fazei. Când domni așa cum a făcut-o Steaua, se ivesc — evident — și ocazii de gol. **Dar fructificarea lor devine mai mult o chestiune**

mare a fost în min. 68, când Vilar a șutat de la distanță, Suciu a respins în față și Ansola a reluat, de la 6 metri, pe lângă bară. La alte acțiuni, atacanții Valenciei au preferat continuării fazei până în careu — șuturi de la distanță care, dacă aveau un procent mai redus de șanse de transformare în gol, aveau în schimb unul mai ridicat de... contribuție la trecerea timpului și la odihna apărătorilor. Asemenea șuturi a expediat mai ales Waldo care — cum prindea balonul — isi încerca șutul. Acțiunile mai curșive, mai prelungite, au fost apanajul lui Claramunt sau al lui Ansola. Acesta din urmă a impresionat prin tenacitatea și insistența lui, prin raza mare de acțiune, prin curajul cu care a acceptat de fiecare dată lupta cu cite 2-3 adversari.

că Steaua a fost eliminată de o echipă foarte bună. De altfel, spaniolii sînt îndeajuns recomandați și de faptul că au câștigat de două ori „Cupa orașelor tir-guri”.

Revenind acum la Steaua, trebuie să subliniem meritele sale în ceea ce privește **angajamentul fizic total** al componenților săi în acest meci. Realizările **DE JOC** ale câștigătorilor Cupei noastre nu s-au ridicat însă decît în prima parte a primei reprize la nivelul efortului lor fizic și astfel Steaua nu ne-a putut aduce decît satisfacția unui succes cifric, de palmares, nu și pe aceea a unei calificări. Dintre jucătorii militari, evidențieri pentru: **Sătmăreanu, D. Nicolae, Jenei, S. Avram, Constantin**. Din acest „lot” omogen, subordonat scopu-

lui — pînă la urmă atins, calificarea — pe care l-a constituit ieri echipa lui Mundo, vom releva pe **Roberto, Mestre, Paquito, Ansola, Claramunt**.

Radu URZICEANU

P. S.: În condițiile dominării nete a echipei Steaua, desenul de mai jos, cu șuturile la poartă, poate crea semne de întrebare. El pare a indica un meci echilibrat. Trebuie să arătăm însă că Valencia a tras la poarta lui Suciu, de multe ori, de la distanță, fără intenții efective de gol, în timp ce un important număr de șuturi la poartă ale militarilor au mers în blocaj sau au fost respinse de apărători. Pe acestea nu le-am însemnat în schița porții lui Abelardo.

STEAUA—VALENCIA 1-0 (1-0)
STADIONUL Republicii; teren alunecos
SPECTATORI: 10.000
A MARCAT: Constantin (min. 12)
RAPORT de cornere: 5-2 pentru Steaua
ARBITRU: M. Gugulovic (Iugoslavia), foarte bun.
STEUA: Suciu — Sătmăreanu, Jenei, D. Nicolae, Hălmăgeanu — Negrea, D. Popescu — Avram, Constantin, Soo, Voinea.
VALENCIA: Abelardo — Arnal, Mestre, Roberto, Vidagany — Vilar, Paquito — Guillot, Waldo, Ansola, Claramunt.

mod normal — trebuia să aducă și alte goluri în poarta lui Abelardo, încă înainte de pauză.

De altfel, înaintea golului lui Constantin, bucureștenii erau să repete „figura golului în primul minut”, reușită de spanioli la Valencia. La cea dintâi acțiune a partidei, Voinea a trimis mingea cu capul spre poartă și Abelardo a reținut greu, chiar pe linie. După puțin timp a „căzut” și golul, unicul gol al meciului: **Voinea a executat o lovitură liberă laterală, Sătmăreanu a trimis cu capul spre Constantin și acesta a șutat cu stîngul, de la cîțiva metri, marcînd un gol de debut de partidă al cărui rol de decontractant psihologic trebuia să aîrne greu în ansamblul partidei**. Două minute trecuseră de la deschiderea scorului și Steaua a avut o nouă ocazie de a marca (lovitură cu capul, a lui Hălmăgeanu), respinsă însă aproape de pe linia porții de către Roberto. Pînă prin minutul 20 a ținut perioada de joc de zile mari a liderilor campionatului nostru. Trep-tat însă, elanul militarilor a scăzut, iar bara din minutul 24 a lui Paquito, la care Suciu era practic bătut, a avut un efect psihologic neașteptat. I-a reechilibrat pe oaspeți și i-a pus pe militari în fața adevărului că... și ei pot primi — totuși — gol. Desigur, socul pe care l-au suportat steliștii n-a fost de natură a le reduce spiritul ofensiv, dar dominarea lor a apărut, totuși, ceva mai puțin impetuoasă, mai puțin lucidă. Sau, dacă vreți, a devenit **acea dominare firească, aproape de la sine înțeleasă, a echipelor care joacă acasă, dominare care — paradoxal — îi avantajează tocmai pe cei ce se apără**. Așa încît, pînă la sfîrșitul primei părți, fotbaliștii nostri n-au mai avut ocazii de gol, pe care să le regretăm acum, decît poate „capul” lui Sorin Avram din min. 26 (mingea s-a plimbat prin fața porții) și centrarea-șut a lui Constantin (min. 37), la care Abelardo a respins „în extremis” peste bară. **Aglomerarea jocului în cîmpul advers** (Sătmăreanu și Hălmăgeanu au jucat ca veritabili atacanți) **n-a adus nimic bun gazdelor**, mai ales că Voinea a fost „sters”, iar la mijlocul terenului D. Popescu și Negrea au fost (ca și la Valencia, de altfel) într-o zi de proastă inspirație.

Nerăbdarea de a ajunge cît mai curînd în fața porții Valenciei a fost nota pregnantă în jocul steliștilor și după pauză. Dar nerăbdarea este un prost sfătuitor. Steliștii n-au mai pasat aproape de loc și ultimele 45 de minute

de hazard decît de logică. Și hazardul a refuzat ieri să joace pentru Steaua! Astfel că ocaziile din min. 60 (cap al lui Constantin peste poartă), min. 65 (centrare defectuoasă a lui Sătmăreanu), min. 76 (Soo, în învălmășeală) n-au făcut decît să mărească tensiunea din teren și din tribune. Ultimele 10 minute aduc jucătorilor noștri cîteva ocazii mai clare, dar Constantin nu poate decît să „șteargă” balonul cu capul, în loc de a-l îndrepta spre poartă, Soo nu sesizează o pasă cu călcîiul trimisă surprinzător în careul advers de căpitanul echipei sale, iar Voinea greșește țința cu cîteva centimetri, la un șut de la 12 metri!

Am notat aici faze din care putea înscrie Steaua, dar — de cîteva ori — spaniolii au avut acțiuni de contraatac care i-au dus rapid în situații din care să tulbure liniștea lui Suciu. Cea mai

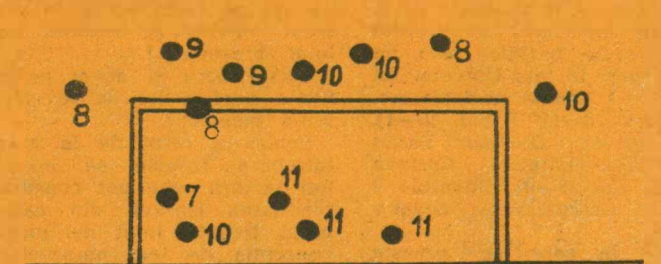
Ceea ce ne-a plăcut mult la F. C. Valencia a fost ieri **felul cum jucătorii săi știu să paseze**. Jucarea mingii dintr-o bucată, pasele prin deviere în condițiile aglomerării și cînd nu e timp de preluare și potrivire a mingii, degajările „dintr-o bucată”, pasa strategică înapoi, la un coechipier care poate degaja sau pasa lung și mai sigur, toate acestea au fost elemente de joc pe care Valencia a arătat că le stăpînește bine și care au servit-o ieri din plin în atingerea obiectivului.

Maniera de joc a oaspeților a fost ieri nespectaculoasă. Am văzut însă pe Valencia acum două săptămîni pe stadionul „Mestalla” jucînd de cu totul altă manieră: ofensiv, combinativ, în viteză și putem să-i asigurăm pe spectatorii de ieri de pe „Republicii” sau din fața televizoarelor

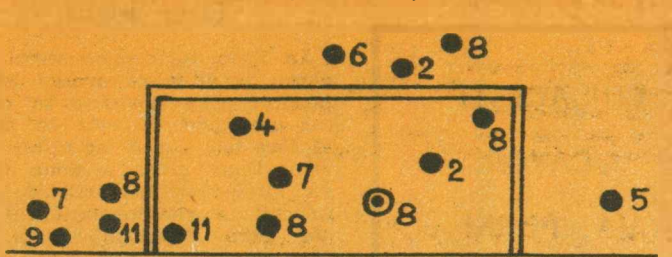

Un moment de mare luptă pentru balon în careul spaniolilor din finalul partidei. Poarta lui Abelardo este asaltată de Sătmăreanu, Constantin și D. Popescu. Zadarnic!
Foto: AL. BABIC

ȘUTURI LA POARTA STELEI
7 — Guillot; 8 — Paquito; 9 — Ansola; 10 — Waldo; 11 — Claramunt

ȘUTURI LA POARTA VALENCIEI
2 — Sătmăreanu; 4 — Hălmăgeanu; 5 — Negrea; 6 — D. Nicolae; 8 — Constantin; 9 — Soo; 11 Voinea.

CUM AU VĂZUT MECIUL:

ENRIQUE VILALONGA, vicepreședinte al clubului Valencia și membru al Federației spaniole de fotbal: „Față de partida disputată la Valencia, jocul practicat astăzi de Steaua mi s-a părut superior. Deși ca nume de jucători apărarea noastră a fost oarecum improvizată, ea și-a făcut — totuși — datoria. Din acest punct de vedere vreau să-l remarc pe Waldo (nr. 10) care astăzi a avut un mare rol la mijlocul terenului. Asupra jocului și-a pus pecetea acel 3-0 de la Valencia, care a făcut ca cele două formații să abordeze partida cu alte idei tactice. A noastră a fost mai bună...”

ȘTEFAN COVACI, antrenor la Steaua: „După părerea mea, echipa noastră a jucat bine. Dar cu această apărare aglomerată și cu terenul alunecos, jucătorii mei nu s-au descurcat. Mai există încă destule chestiuni de tehnică ce trebuie puse la punct pentru a ieși cu fața curată în alte meciuri disputate în aceleași condiții. Nu ne rămîne decît să le urăm succes spaniolilor în „Cupa cupelor”. Noi am ratat calificarea la Valencia pentru că, din patru ocazii, n-am marcat nici una. De la echipa spaniolă, cei mai bine și-au știut lecția Waldo, Roberto și Mestre...”

MUNDO, antrenorul echipei Valencia: „Sîntem mulțumiți de comportarea sportivă a jucătorilor de la Steaua, de primirea ce ne-a fost făcută, de interesul cu care am fost înconju-rați. Steaua este o echipă bună, a dovedit-o și la Valencia și, pentru a reuși acest rezultat strîns la București, a trebuit să adoptăm anumite idei tactice cunoscînd predilecția jucătorilor români de a juca pe sus. Dintre jucători mi-au plăcut Sorin Avram (mi-am dat seama de valoarea lui și în partida-tur), Sătmăreanu, Negrea, Constantin...”

MILOVOJE GUGULOVIC (Iugoslavia), arbitru meciului: „Mă bucur că am întîlnit două echipe disciplinate, care au prestat un fotbal corect și care nu mi-au dat de furcă. În joc Steaua s-a comportat mai bine, cu toate că rezultatul de pe tabela de marcaj nu a ilustrat reala diferență de azi dintre cele două echipe. Dintre jucători m-au impresionat Claramunt, Sorin Avram, Sătmăreanu, Roberto și Suciu...”

PAQUITO, jucător la Valencia și fost internațional spaniol: „Ieci foarte bun; și ar fi fost și mai bun dacă terenul era uscat. A fost una din acele partide de la care spectatorii pleacă mulțumiți că au văzut un joc frumos. Și aceasta în ciuda faptului că una din echipe a luptat cu toate forțele ca să cîștige la o diferență cît mai mare și cealaltă să piardă la una cît mai mică, ceea ce, în mod normal, ar fi dus — așa cum a fost miercuri în partida Rapid—Juventus — la un joc închis, obstrucționist, enervant. Dacă Steaua, după primul gol, ar mai fi marcat încă unul sînt sigur că n-aș m... fi spus aceste cuvînt... jocul ar fi fost mai urit pentru că ambele echipe ar fi jucat mai nervos...”

CONSTANTIN, căpitanul echipei Steaua: „Sînt bucuros că am reușit să marchez unicul gol al echipei mele. În același timp, mă doare suflete-l că n-am putut ajunge în turul III. Ocazii de gol am avut destule și un 2-0 în favoarea noastră la pauză n-ar fi trebuit să surprindă pe ni-meni. Dacă la Valencia echipa noastră n-ar fi făcut greșeli individuale, altul era rezultatul...”

DUMITRU NICOLAE, jucător la Steaua: „Sînt și bucuros, sînt și trist! Bucuros pentru că am reușit o victorie asupra unei echipe spaniole de prim rang și că Steaua a reușit un joc bun; în același timp însă, bucu-ria aceasta este mai mult decît umbră de faptul că am fost elimi-nați...”

WALDO, fost jucător la Fulminense Rio de Janeiro, de șapte ani la Valencia: „Un joc care, în afară de zăpada și de terenul alunecos, a intrunit toate condițiile pentru a se număra printre cele bune: echipe bine pregătite, spirit sportiv de ambele părți, arbitri foarte buni. În asemenea condiții e o plăcere să joci la București. Dacă m-a deranjat zăpada? Nu! Mai frig a fost miercuri, cînd am „făcut antre-namente”...

Desene de Neagu RADULESCU

ca lui Ionescu la un as de... fericire!

„H. H. 2” răsufliă ușurat după 90 de minute

Autocadoul lui Constantin de ziua sa

Am învățat de la Rapid să jucăm... aerian

STEAGUL ROȘU

PE ACELAȘI LOC

CA ÎN TOAMNA TRECUTĂ...

...va reuși, însă, și turul de forță din primăvară?

După desfășurarea turului campionatului, echipa Steagul roșu, ocupă ultimul loc în clasament. În cele 13 jocuri disputate, echipa brașoveană a obținut numai trei victorii, toate pe teren propriu, la limită (1-0 cu Farul, 8-2 cu Petrolul și 1-0 cu A.S.A. Tg. Mureș) și a terminat tot de trei ori la egalitate (1-1 cu Progresul și Dinamo București la Brașov și 0-0 cu F. C. Argeș în deplasare). A pierdut celelalte șapte partide, una pe teren propriu în fața Universității Cluj cu 0-1 și șase în deplasare, cu Steaua (0-1), Rapid (0-1), U.T.A. (0-1), Dinamo Bacău (1-3), Universitatea Craiova (0-1) și Jiul (0-4). Bilanțul: 9 puncte și un golaveraj negativ 8-17.

Situația în care se găsește echipa brașoveană, desigur că nemulțumește adică atât pe spectatori locali, cât și pe cei ce iubesc fotbalul din țară

noastră. Aceștia își amintesc cu nostalgie de perioada când „steagarii” erau un adversar de temut pentru toate echipele.

Locul ocupat anul acesta este identic cu cel de la sfârșitul turului din toamna anului trecut. În campionatul trecut însă, Steagul roșu a avut o puternică revenire în retur, reușind să evadeze din zona retrogradării și să ajungă pe locul șapte în clasament, salvând și onoarea fotbalului brașovean!

Există oare și acum perspectivele unei astfel de reveniri de ultim moment?

Pentru a răspunde la această întrebare trebuie să analizăm toți factorii care pot concura la reeditarea isprăvii din campionatul trecut: lotul de jucători, concepția de joc, omogenitatea, moralul jucătorilor, sprijinul conducerii uzinei și al iubitorilor de fotbal.

Cauze inițiale

La începutul campionatului s-a pornit la drum cu același lot de jucători, care dovedise în returul precedent că este în stare să facă față cerințelor primei divizii. După etapa a doua însă, s-a înregistrat pierderea, de neînlocuit, a coordonatorului de joc Iuliu Năftănăilă. Apoi, la fiecare meci au intervenit accidente care au afectat componenții echipei

compartimentelor, iar după dispariția lui Năftănăilă, toți foștii săi colegi mai vechi sau mai noi au fost lipsiți de pionul dător de încredere, ceea ce a provocat o cădere și mai accentuată a moralului echipei.

Cuvântul celor ce suferă în tribună și pe teren

Cît despre ceilalți doi factori importanți, sprijinul conducerii uzinei și al suporterilor, nimeni nu poate să-și exprime o părere mai autorizată decât înșiși jucătorii și exponenții acelei opinii sportive brașovene care suferă cel mai mult de pe urma insucceselor echipei.

AUGUSTIN CIGLENEANU — maestru la secția capotaj a uzinei: „Am fost în situație critică și în campionatul trecut, dar anul acesta va fi mult mai greu ca echipa să se redreseze, din cauză că, sprijinul uzinei este nul. Credeam că revirimentul din returul 1966-1967 va aduce și o preocupare mai substanțială din partea conducerii uzinei pentru echipa care ne reprezintă. Am ajuns ca noi muncitorii, care am fost aprigi susținători ai echipei, să nu mai putem merge la stadion în cursul săptămînii, chiar dacă vrem să recuperăm

Actul de naștere al clubului „Steagul roșu” trebuie căutat în arhiva fostei formații U.A.B. (Uzinele Astra Brașov), nume sub care a activat înaintea războiului în campionatul districtual și în divizia C.

În 1948, echipa ia numele noii întreprinderi „Steagul roșu”. Cîștigă seria districtuală în 1950 și participă la barajul pentru intrarea în divizia B. În această categorie nouă urcă an de an, în clasament, pentru ca în 1956 să fie fruntașă seriei respective, cucerind dreptul de-a juca în prima divizie a țării, din care face parte și azi.

„Asociația sportivă” devine club în 1961. Echipa „Steagul roșu” ia un avînt tot mai mare, reprezentînd cu demnitate fotbalul românesc și în competiții internaționale: în „Cupa balcanică” ocupă locul II în 1960 și locul I în 1961; în „Cupa orașelor tirguri” — ediția 1965, ajunge pînă în turul al doilea, cînd este eliminată de Espanol Barcelona.

Din această echipă s-au ridicat elemente valoroase ca Hașoti, Meszaros, Seredai, David, Fusulan, Hidișan, Zaharia, Campo, Năftănăilă, Pescaru, Adamache — care au făcut parte din loturile A, B și de tineret ale țării.

De-a lungul anilor, Steagul roșu a avut ca antrenor pe Silviu Ploesteanu, care și conduce echipa în prezent, pe peste două decenii. În prezent, el este ajutat de fostul jucător Nicolae Proca, antrenor secund de aproape 6 ani.

Fostul jucător Hidișan se ocupă de noile generații de fotbalisti ai „Steagului roșu”, în cadrul centrului de copii și juniori care activează pe lângă acest club. Alți doi „steagari”, Hașoti și Meszaros II secundează în această muncă. În cadrul acestui centru se pregătesc 80 de tinere speranțe (50 de copii și 30 de juniori).

Adresa sediului clubului: Brașov, str. Poenilor nr. 5, telefon: 16020.

după meciul de la Pitești echipa a început să capoteze. Jucătorii noi care au trebuit să-și înlocuiască pe titularii indisponibili nu s-au ridicat la valoarea acestora. Aduși ca speranțe, Roma și Ionilă, cum au dat de bani, au început o viață complet nesportivă abservind de la antrenamente și abordînd cu seriozitate jocurile; au și fost scoși din lot. Totuși nu pierdem încrederea. Cred că la primăvară jucătorii vor lupta cu multă ambiție pentru ca echipa să scape din zona periculoasă”.

NICOLAE CAMPO — „veteranul” echipei, pune degetul pe rană: „Cînd toți jucătorii care vor intra pe teren vor fi ca 11 frați, succesele nu vor întârzia să apară. Ce păcat că unii dintre ei au lăsat fotbalul pe planul al doilea! Toate preocupă-

Aceste fapte, adăugate ca o completare la cele expuse cu alt prilej, exprimă starea de fapt alarmantă, din sinul unei echipe care conta în fotbalul nostru.

Unele situații, după cum s-a văzut, sînt generate de cauze fortuite, care n-au stat în puterea cuiva de a le împiedica. Altele însă, puteau fi totuși remediate pentru că acest actual „copil al nimănui” să-și găsească părinți. Cu puțină bunăvoință și mult sprijin organizatoric și material. De pildă, putea fi ajutat clubul să-și repare stadionul, asigurîndu-și astfel o bază permanentă pentru instruire. Din nefericire, cele mai numeroase situații au la bază condiții cu totul subiective, care ar putea fi înlăturate. Trebuie schimbată însă complet optica conducerii uzinei față de problemele sportului în general și ale fotbalului în special. Cînd se pune un accent special pentru ridicarea unui tînar puternic, sănătos, ar fi păcat ca o uzină de mare prestigiu să ignore această latură a societății socialiste, care este educația fizică și sportul.

Pe de altă parte, trebuie remediate cu precădere, fisurile intervenite în procesul de instruire și carentele din disciplina echipei care, ca într-un cerc vicios, sînt și cauze și efect al acestui sindrom depresiv de care suferă conducerea clubului. Alternativa găsirii unei noi instituții care să tuteleze echipa brașoveană nu ni se pare cea mai recomandabilă. Orașul de la poalele Timpei se mindrește deopotrivă cu uzina și cu echipa de fotbal care-i poartă numele. Cei dinții care ar suferi de pe urma acestui nedorit „divorț” ar fi muncitorii uzinei, cărora absența echipei din preocupările lor le-ar provoca un gol sufletesc. E nevoie de ozonificarea atmosferei care să-i dea viață echipei, s-o dinamizeze, pentru viitorul sezon. Și contribuția principală o poate avea conducerea uzinei.

Echipa Steagul roșu poate reedita performanța din campionatul trecut cînd a dovedit nebanuite resurse materiale și morale pentru a reveni la linia de plutire. Se cere însă un efort conjugat, care să-l redea echilibrul, forța și rezistența necesare unei afirmări în retur. Acest reviriment este dorit nu numai de jucătorii și antrenorii echipei, dar și de zecile de mii de pasionați ai balonului rotund, de la noi, care vor să revadă în „Steagul roșu” echipa valoroasă din trecutul apropiat.

tuturor echipelor: de seniori, juniori și pitici.

„Stadionul tineretului” pe care „Steagul roșu” își desășoară întreaga activitate, fiind de construcție veche, a început să piară din încheieturi: zăburile prezintă crăpături, gradele sînt rupte, apele ploilor se strecoară pînă jos, pe culoare...

Georghe NERTEA

CU ACEȘTI

JUCĂTORI

VA PORNI

STEAGUL ROȘU

ÎN RETUR

PORTARI

Adamache Stere, născut 25 octombrie 1940; 1,81 m., 81 kg., provine de la Viitorul București.

Papuc Ion, 16 iulie 1942, 1,69 m., 67 kg., de la Universitatea Craiova.

FUNDAȘI LATERALI

Ivănescu Mihail, 11 aprilie 1942, 1,74 m., 72 kg., de la juniori Steagul roșu.

Rusu Leon, 13 iulie 1949, 1,72 m., 68 kg., de la Metrom Brașov.

Todirașcu Nedeleu, 4 octombrie 1950, 1,73 m., 68 kg., juniori Steagul roșu.

FUNDAȘI CENTRALI

Jenel Iuliu, 25 decembrie 1939, 1,80 m., 77 kg., Politehnica Timișoara.

Alecă Ioan, 30 martie 1944, 1,77 m., 72 kg., A.S.A. Tg. Mureș.

MIJLOCAȘI

Pescaru Nicolae, 20 martie 1943, 1,70 m., 65 kg., Chimia Făgăraș.

Ion Vasile, 13 iulie 1949, 1,72 m., 68 kg., C.S.M. Medias.

Serbănoiu Gheorghe, 8 octombrie 1950, 1,76 m., 68 kg., juniori Steagul roșu.

EXTREME

Necula Dorin, 23 mai 1943, 1,68 m., 62 kg., Dinamo Brașov.

Selimeș Nicolae, 11 martie 1940, 1,71 m., 71 kg., I.R.T.A. Tg. Mureș.

Györfi Csaba, 9 iulie 1943, 1,69 m., 65 kg., A.S.A. Tg. Mureș.

Iordache Vasile, 27 iulie 1948, 1,69 m., 60 kg., juniori Steagul roșu.

ATACANȚI CENTRALI

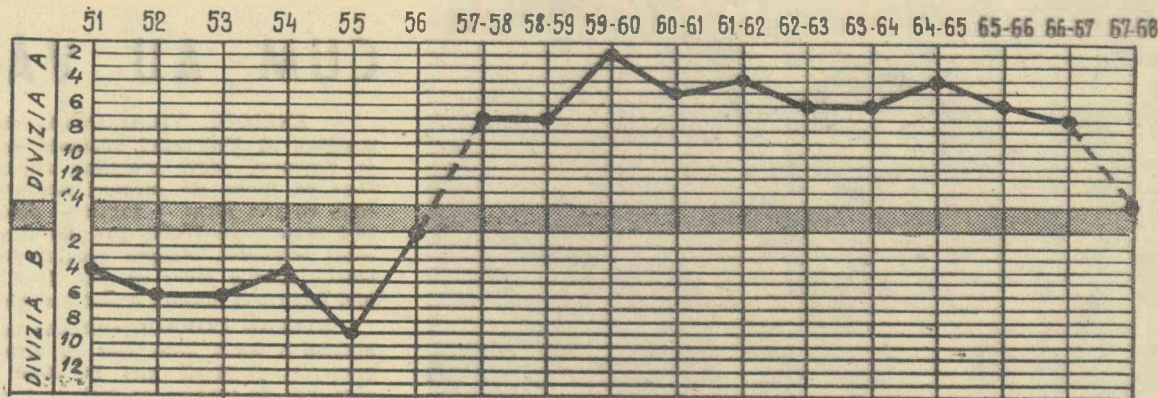
Campo Nicolae, 17 decembrie 1933, 1,77 m., 73 kg., Dinamo Brașov.

Florescu Nicolae, 14 noiembrie 1949, 1,77 m., 72 kg., Colorom Codlea.

Goran Ștefan, 24 septembrie 1942, 1,74 m., 74 kg., Poliana Clujna.

Gane Călin, 12 mai 1942, 1,78 m., 75 kg., Dinamo Brașov.

Clutac Ștefan, 20 ianuarie 1949, 1,73 m., 71 kg., Chimia Făgăraș.

Locurile ocupate de Steagul roșu în campionate, începînd din 1951

(Gane, Györfi, Goran, Ion Vasile, Ionilă, Pescaru, Ivănescu etc.), care au descompletat „11”-le de bază

— Cu asemenea indisponibilități — ne spune antrenorul principal SILVIU PLOESTEANU — la care s-au mai adăugat și cîteva suspendări, cînd formația se prezenta — forțat — schimbată de la meci la meci și nu termina niciodată o partidă cu 11 jucători valizi, mai putea fi vorba de aplicare consecventă a unei concepții unitare de joc? Această concepție, stabilită chiar la primele jocuri de verificare, poate fi formulată astfel: joc ofensiv, orientat de la mijlocul terenului pe laturile exterioare, cu crearea de superioritate numerică în fazele importante (atac — apărare) pentru mărirea eficacității. Or, din motive de forță majoră, la fiecare joc în parte a trebuit să aplicăm o concepție diferită, în funcție de jucătorii noi introduși în echipă, astfel că ideea ofensivă preconizată s-a transformat într-una defensivă. Numărul golurilor marcate de noi a fost extrem de mic deoarece proaspelții jucători nu și-au putut însuși și aplica tactica preconizată inițial. Ca o ilustrare: trei partide cheie le-am pierdut chiar în minutul 90!! În aceste condiții nu am putut realiza nici omogenitatea echipei. Cu elemente dispartate, introduse voles-nolens în formație, cu instabilitatea impusă de împrejurări, era greu de înăptuit sudura

orele. Față de indiferența tuturor factorilor din conducere sistem și noi, muncitorii, puși în situația de a nu mai putea fi alături de echipă. Pentru ieșirea echipei din impas nu văd altă soluție decît aceea ca destinsle ei să fie preluate de o altă întreprindere sau instituție la care fotbalul se bucură de mai multă stimă”.

CĂLIN GANE — jucător: „În trecutului apropiat aveam o linie de mijlociași care reușea să mențină un echilibru constant. Pierderea lui Năftănăilă a dereglat tot mecanismul echipei. La aceasta s-au mai adăugat și accidentările majorității jucătorilor de bază. Pe plan organizatoric au intervenit de asemenea, numeroase grave defecțiuni care au dus și la greșeli în viața particulară a jucătorilor (Roma, Ionilă) și chiar la nemulțumiri în rândul celor mai serioși dintre noi. Jocul nostru ofensiv se baza mult pe contraatacurile inițiate prin Györfi. Astăzi, după frecvente înțelideri musculare, nimeni nu mai dă randamentul obișnuit. Ca o dovadă a deselor schimbări de formație de la un joc la altul pot să vă spun că numai Campo este singurul care a reușit „performanța” de a juca în toate cele 13 partide ale turului”.

TRAJAN LUPĂSCU — șofer la uzinele „Steagul roșu”: „Pornisem cu dreptul în campionat, dar

rile lor s-au concentrat spre activitatea extrasportivă. Carențele multiple ale unora dintre colegi ne-au costat scump și fotbalul greșea la așteaptă. Sint, totuși, conștienți că în retur, cerul se va însenina deasupra fotbalului brașovean”.

EMANOIL HAȘOTI — fost jucător: „Din vechea gardă de jucători n-a mai rămas decît Campo. Am rezistat și eu pe poziție, pînă nu de mult, cîntînd să-mi servesc cu tot devotamentul clubul. Seredai, Fusulan, Meszaros, David n-au putut să-și găsească într-o perioadă aproximativ scurtă de timp înlocuitori de aceeași valoare. Astăzi și condițiile de lucru sînt foarte grele, legătura echipă-uzină fiind tot mai subțiată. Forța echipei era atacul. Acum, cînd se marchează un gol este sărbătoare! Toate căutările și încercările făcute cu elemente tinere n-au dat încă rezultat”.

Pregătirea „noilor speranțe” trebuie făcută pe același teren pe care îl are la dispoziție clubul, pentru toate eșaloanele de jucători... Dar terenul gazonat este și el într-o stare destul de precară, care necesită o reparație urgentă. Celălalt teren, cu zgură, nu poate găzdui pregătirile

Echipa-speranță a Italiei. Dacă personajul alăturatului reportaj e interist, apoi concurența nr. 1 a pasiunii sale, este A. C. MILAN (în fotografie), care marchează o formă bună în actualul sezon și domină — până acum — campionatul, reușind și calificarea în sferturile de finală ale „Cupei cupelor”.

SANDVIȘURI CU... INTER

La o aruncătură de piatră de piața Domului, cum ieși din Galeria „Ambasciatori”, unde ai admirat-o pe Rita Pavone în mărime naturală de pe uriașele vitrine ale casei de discursi „Ricordi”, dai de „Taverna Mario”. Numele vă poate sugera un sumbru local de genul acelor speluncii din marile porturi. Dar „Taverna Mario” este un inofensiv popas în grăbilele curse cotidiene ale milanezilor. Principa-

lul punct de atracție, dar nu numai vizuală ci și degustativă, îl reprezintă personajul pe care vi-l descriem mai jos...

O bonetă imensă, roșie, ceva între internaționala bonetă a bucătarilor și uriașele bascuri sub care îi recunoști, pe orice meridian sau paralelă, pe meșterii benejurilor... Și două miini-apa-rat. Afirm, cu certitudinea că nu pot fi contrazis de cei care au văzut aceste miini, că precizia, ritmicitatea și siguranța mișcărilor lor nu e cu nimic mai prejos de a unui mecanic. Ce fac ele? Cu o vîltă amintind slăt-situl de frază concertistică a unui pianist, apucă chilla; în câteva zecimi de secundă vivisec-tia bisturului creează două pia-touri; și acum începe o verita-bilă operă de artă culinară: fără nici o greșeală de apreciere, su-prafețele sint garnisite, după dori-nța clientului, cu jumătăți de crenvurști și varză, cu salată de pește, cu șvafier și șuncă... To-tul în tot atîta timp cît a du-rat despicarea chillei. Cu un ul-tim gest, un șervețel de hirtie toz, îmbracă produsul abilității celor două miini pe durata a 25 de secunde și — îndată — guș-tul unul dintre renumitele „sandvi-suri à la Mario”.

Dacă vă închipuiți că verita-bilele recorduri de iuteală și adresă ale posesorului bonetei roz reprezintă singurul punct de atracție din localul veșnic ani-mat, vă înșelați. Cei mai mulți vin aici și pentru că Mario își însoțește făurirea sandvișurilor cu cele mai pitorești comentarii de fotbal pe care le-am auzit. Și dacă sandvișurile lui Mario sint de patru feluri, comentariul lui are un singur și mare subiect: Inter.

M-am prezentat la „Taverna Mario”, a doua zi după meciul lui Rapid la Torino. Veneam pen-tru a treia oară și, fiindcă le-gasem cite o frîntură de con-versație la fiecare dintre prece-dentele vizite dar și pentru că Mario — pun mina în foc — are o memorie formidabilă, m-a recunoscut imediat. Amin! doar pentru citeva rînduri ultima noastră întîlnire deoarece a nu

le cunoaște pe celelalte două ar însemna să nu-l „vedeți” pe Ma-rio și să nu-mi justifice titlul.

Scena I (după finala C.C.E. Inter — Benfica, 1965).

Mario: „Și s-a văzut și în Ro-mânia cum i-am pus cu nasul la pămînt pe negricioșii ăștia din Lisabona? Bravo! Bravo! Inter a mai cucerit mii de tem-peramente calde, ca ale noastre. Ce zic domnii? Că Moratti l-a plătit pe Pereira să iasă? La o parte cu minciunile milaniste!”

Scena II (după meciul Inter — Dinamo București, 1966).

Tot Mario: „Eheheee! Știi că ați jînut-o bine? Noroc cu „nouă” al vostru (n.n. Frățilă) că i-a fost milă de Sarti... Cînd ne-au dat penaltul am închis televizorul și am fugit în ma-gazie. Strigau după mine sclavii lui Rivera. Să-mi lungească chinul. Dar cînd mi-au dat de veste, din stradă, ai mei, inter-iștii, că Facchetti a pus capul cu care Inter s-a dus mai de-parte, am ieșit la lumină. Și ce papară le-am tras amicilor, pînă seara!...”

Scena III (la 24 de ore după 0-1 al Rapidului, la Torino).

Același Mario: „Și-acum vreți să vă lăsați? Mama mia! Păi campionii ăștia făcuți de noi me-rită o lecție bună la București. Ah! Răzbunați-ne. Dacă îi scoa-telei din cupă, vă dau cuvîntul de onoare că scot steagul cel mare negru-albastru în fața pră-văliei. Și stă cam de mult la întineric. De la ultima finală cîștigată în „Cupa campionilor”. Rapid! Revanșează pe Inter!”

...Și Mario a trecut... la sand-vișul următor. Rîndurile acestea nu cunosc rezultatul luptei Ra-pidului contra lui 0-1. Dar dacă ea va fi încununată de succes, îi fi sigur că la Milano, Mario, e nebul de fericire, va prăvăli asupra clienților lui o nouă gră-madă de sandvișuri cu... Inter!

Elfinie IONESCU

IDIE ICI, DE COLO

MARI TURNEE LA BUENO AIREȘI SANTIAGO DE CHILE

În perioada care urmează, activitatea internațională se va inten-sifica în America de Sud, unde se vor desfășura citeva turnee d mare atracție prin participarea selectă.

Un „turneu în patru” va începe la 16 decembrie la Buenos Aires cu perspectiva de a deveni un mic campionat. Participă echipele naționale ale Uniunii Sovietice, Ungariei și Argentinei, precum și deținătoarea „Cupei intercontinentale”, echipa clubului Racing din Buenos Aires.

La începutul anului viitor, între 17 ianuarie și 9 februarie, capi-tala statului Chile, Santiago, va găzdui la rîndul ei un turneu de ș mai mari proporții. Pe lista invitaților — echipe de valoare recu-noscute: reprezentativele Cehoslovaciei și R. D. Germaniei, Racing Buenos Aires, Vasas Budapesta, F.C. Santos, Universidad și Colo Colo, ultimele două din Chile.

VICTORIE PRINTR-UN GOL MARCAT DE ARBITRU!

Recentul joc F. C. Zürich—Nottingham Forest, desfășurat în ca-drul „Cupei orașelor tirguri”, s-a încheiat cum se știe cu scorul de 1-0 în favoarea formației elvețiene. Ceea ce nu se știe însă (și faptul constituie un caz rar în fotbal) este că golul (victoriei) a fost înscris de... arbitru! belgian Geluck, de care s-a izbit mingea și a ricoșat în plasă! Golul a fost valabil pentru că — potrivit regula-mentului — arbitru este considerat pe teren ca un „corp străin” din care mingea se poate lovi și ricoșa ca dintr-o bară a porții, fără ca jocul să fie întrerupt.

OPERAȚIE DE MENISC DUPĂ UN JOC DE... CĂRȚI??

Un fotbalist englez a suferit cel mai stupid accident din acest sezon. Este vorba de portarul clubului Walsall (liderul diviziei a III) Keith Ball. El va trebui să facă o operație de menisc, după un ac-cident suferit la genunchi în timpul unui joc de... cărți cu antreno-rul său!... El a forțat piciorul pe care-l ținea întins pe un scaun...

MECI PENTRU SINISTRAȚI DIN LISABONA

Un ziar din Madrid a propus ca în cel mai scurt timp să fie orga-nizat un meci inter-orașe Madrid—Lisabona, ale cărui încasări să fie afectate fondului de ajutare a sinistraților recentelor inundații din capitala Portugaliei.

„PLANUL IAKUȘIN” PENTRU PREGĂTIREA REPREZENTATIVEI SOVIETICE

Reprezentativa Uniunii Sovietice este angrenată la ora actuală în două competiții oficiale: campionatul Europei și preliminariile turneului olimpic, și se află înaintea preliminarilor campionatului mondial 1970. Importanța acestei activități a făcut ca federația sovie-tică de specialitate să decidă ca jucătorii lotului reprezentativ să fie la dispoziția antrenorului Mihail Iakușin pe toată durata sezonului din 1968.

„Planul Iakușin”, privind pregătirea lotului, a fost acceptat în întregime pentru că s-a considerat că echipa națională (în același timp și olimpică) trebuie să facă un stagiul de cel puțin 240 de zile, în care timp Iakușin a prevăzut între 35 și 40 de meciuri. Iakușin a fost de acord însă, ca jucătorii reținuți în lotul permanent să poată participa la o serie de meciuri ale echipelor lor.

INTRARE GRATUITĂ PENTRU ELEVII LA JOCURI INTERNAȚIONALE

Între federațiile franceză și bulgară a intervenit un acord defli-nitiv pentru un meci între echipele naționale de tineret care să aibă loc la 19 decembrie la Marsilia.

De asemenea, federația franceză a perfectat un joc de juniori Franța—Anglia (în ianuarie), la care elevii vor avea intrarea gra-tuită.

● După un popas, mai scurt, în S.U.A., Sekularaț (care a jucat la București cu echipa S.C. Karlsruhe) s-a înapoiat în Iugoslavia și a semnat pentru Haiduk din Split, deținătoarea Cupei Iugoslaviei.

● Liga cluburilor profesioniste din Franța a decis ca începînd din sezonul 1968—69 numărul echipelor din prima divizie să fie redus de la 20 la 18.

● Gornik Zabrze și-a făcut o... presă foarte bună, în urma vic-toriei — surprinzătoare — asupra lui Dinamo Kiev, pe care a și eliminat-o pînă la urmă din actuala ediție a „Cupei campionilor euro-peni”. Formația poloneză a fost invitată, în urma acestui succes, în Belgia pentru trei meciuri: cu F.C. Bruges la 12 decembrie, cu liga belgiană la 14 decembrie și cu Standard Liege la 20 decembrie.

CE ÎNSEAMNĂ SĂ FII ARBITRU ÎN BRAZILIA

Nu-i treabă ușoară să fii arbitru de fotbal în Brazilia! Dacă la meciurile din marile centre urbane ca Rio, Sao Paulo, Santos, legile scrise și ne-scrise ale disciplinei sportive au reușit, de bine — de rău, să se impună (existînd și mijloace su-ficiente pentru păstrarea ordinii), în interiorul „con-tinentului” brazilian, jocu-rile de fotbal se desfășoară sub imperiul unor patimi greu de ținut în frîu. Ve-derile înguste ale pasiona-ților localnici de fotbal, cărora spectacolul cu ba-lonul rotund pe este ade-seori unicul prilej de dis-tracție dar și de descăr-care a nemulțumirilor provocate de variatele im-prejurări ale condiției so-ciale, morale și uzan-țelor lipsite de efectul tem-perant al culturii și civili-zației — toate acestea pro-vocă adeseori reacții ne-stăpînite.

ARĂ CRUȚARE! Faptul, ie-șit din... comun, s-a petrecut în Spania și totuși, n-a stîr-nit senzație, pentru că a fost con-siderat ca normal. Un fotbalist de la Murcia, Jose Antonio Diaz Quevado, a fost suspendat pe viață pentru că în mod voluntar, prin-tr-o lovitură de picior, a fracturat gamba unui arbitru! Ce am mai putea adăuga la aceasta?...

INAPOI LA... LEGALITATE. Liga cluburilor profesionis-te din Anglia a constatat că conducătorii clubului Peterborough s-au făcut vinovați de plata unor salarii ilegale jucătorilor și drept decadașă a fost retrogradată din divizia a III-a în a IV-a. Sancțiu-neva va intra în vigoare la sfîrșitul sezonului actual.

cît de bine ar fi retribuită în fotbalul profesionist brazilian, are un revers de medalie deloc de învidiat. Invecțiile, insultele și în-juriile sînt minimul riscu-rilor pe care arbitrii bra-zilieni și le asumă și pe

plaseze într-un jeep, înso-țit de doi vîlăgani gata să intervină la momentul ne-cesar, și în plus își exhiba cu orice prilej revolverul pe care nu uită să-l ia cu el și pe teren...

Alții preferă pur și simplu să nu-și creeze probleme cu gazdele și să arbitreze pe placul lor. Se povestește cazul unui arbitru care n-a găsit alt motiv pentru anularea golului victorios al echipei oaspete, înscris în ultimele minute de joc, decît imputîndu-i autoru-lui faptul că acesta, în faza de finalizare, dema-rase de la centrul terenului cu... viteză excesivă!

Dar iată și o ultimă isto-rică pe care ne-o rela-tează sub girul semnă-turii proprii, corespondentul pentru America de Sud

al ziarului „Tribune de Geneve”, din care extra-gem datele ce vi le pre-zentăm.

Lucrurile s-au petrecut la meciul Taquaritinga-Votuporanguense, în cam-pionatul primei divizii pro-

schimbă citeva cuvinte cu observatorul federal, reia jocul și, în ultimele mi-nute, plasmulește un „pe-nalt” în favoarea gazde-lor. Meciul se încheie cu 3-2 pentru Taquaritinga, victoria e sărbătorită co-pios la un banchet la care gazdele insistă să fie pre-zent de a fi condus cu alai la gară de corul su-porților recunosători. Totuși părea perfect pentru gazde care au petrecut o noapte fericită pînă a doua zi, cînd au citit în ziare rezultatul meciului: 2-2! Rezultatul fusese luat după foaia de arbitraj în care conducătorul jocului (con-form înțelegerii din mo-mentul critic cu observa-torul federal) consemnase întreruperea meciului din min. 83. A fost o cacialma pe care arbitru a tras-o gazdelor și la care a tre-buit să recurgă pentru a scăpa nevătmăat. Putem fi siguri însă, că multă vreme ei nu va mai călca prin Taquaritinga!

● Peruci, mustăți false și alte accesorii... ● Un gol anulat pentru „exces de viteză”! ● Cum poți împăca (pentru moment) gazdele

care trebuie să le combată cu arma indiferenței. Dar atîta nu ajunge. E nevoie și de abilitate, de inventivitate. S-a mai vor-bit despre un arbitru care în valiza cu care se de-plasa purta o întreagă gar-nitură de rechizite nece-sare transformării înfîl-șării sale — farduri, pe-rucci, mustăți false etc. — devenind la nevoie de ne-recunoscut de către fana-ticii stadioanelor. Un altul, în turneele pe care le în-treprindea în Mato Grosso, acest Far West al erei ato-mice, obișnuia să se de-

fesioniste a statului Sao Paulo. Era minutul 83, gazdele conduceau cu 2-1, cînd o lovitură liberă a-cordată oaspetilor, le per-mite să egaleze: 2-4. Va-carm generați în tribune, ploaie de pietre și alte proiectile; suportorii locali invadează terenul. Preșe-dintele clubului gazdă și prefectul poliției din loca-litate îl înconjoară pe ar-bitru și-l pun în vedere că integritatea lui corpo-rală depinde doar de el însuși: să facă ce-o ști ca gazdele să cîștige! Arbi-tru pare să înțeleagă,

„POVESTEA MEA ȘI A FOTBALULUI”

După ce joacă în echipa din orașul Bark-king, apoi în diverse selecționate districtuale de juniori, Bobby Moore este luat de clubul West Ham unde se antrenează sub conducerea lui Malcolm Allison.

Ca junior al acestui club face parte de mai multe ori din echipa Angliei la turneele U.E.F.A. În anul 1958 este promovat în prima echipă a clubului.

Moore povestește apoi despre debutul în prima reprezentativă a Angliei și despre alte întâlniri internaționale. Apoi, el s-a ocupat de turneul de la New York editat în 1963 și de apariția lui Ali Ramsey la conducerea echipei Angliei, precum și despre memorabilul meci Anglia - Restul lumii, desfășurat pe Wembley cu ocazia împlinirii a o sută de ani de la înființarea Federației engleze de fotbal. Curând el pleacă la Rio de Janeiro pentru a participa la „Mica cupă mondială”, alături de echipele Braziliei, Argentinei și Portugaliei. Aici Moore are sarcina să-l marcheze pe Pelé, acesta lăsându-l o frumoasă impresie. Brazilia a învins cu 5-1.

Revenind la activitatea internă, Moore a povestit cum a ajuns West Ham în finala Cupei. Am aflat apoi despre o înfrângere mai puțin fericită din viața lui Moore: primele simptome ale unei boli ce va necesita o intervenție chirurgicală.

După ce relatează despre o serie de meciuri ale naționalei engleze și ale lui West Ham (printre care și turneul de la New York), Moore prezintă o serie de observații asupra fotbalului, atât ca activitate internă cât și internațională și încheie cu ultima ediție a campionatului mondial.

Brazilia fusese scoasă din competiție, la fel Italia și Spania. Se calificase în schimb R.P.D. Coreeană, dovadă tuturor că nu există echipe care să poată fi considerate în mod automat afară din cursă.

Următorul joc era împotriva ARGENTINEI, tot pe Wembley. Acesta a fost meciul faimos în care jocul a fost întrerupt peste zece minute, cu ocazia eliminării lui Rattin, căpitanul echipei argentinienilor, pentru o dispută avută cu arbitrul. Argentinienii erau foarte buni, o echipă puternică și unica noastră problemă era dacă vom reuși să marcăm goluri, căci aveam de trecut o apărare supra-betonată. Ei nu aveau decît să reușească să păstreze scorul alb pînă după prelungiri, căci la tragerea la sorți ar fi avut o șansă de exact cincizeci la sută de a se califica mai departe, șansă înfrîntă mai mare decît într-un joc normal, desfășurat pe Wembley.

În momentul acela Jimmy Greaves era accidentat. Apărarea noastră era neschimbabilă dar înaintarea era de data asta Ball, Hurst, Charlton, Hunt și Peters, cei cinci care aveau să rămînă pînă la urmă. Rattin a fost ghinionist, așa putea să spun, prin faptul că a fost eliminat de pe teren, dar nu există nici un dubiu că echipa Argentinei era o echipă nedisciplinată care, negăsindu-și ritmul și neavînd viteza necesară de a marca goluri, a folosit prezența ei pentru scopuri tactice. Dar chiar împotriva a zece oameni nu ne-a venit ușor să marcăm. În minutul 78, Wilson împinge o minge pînă aproape de linia de tușă de lingă stegulețul care marchează locul de corner, unde se afla Peters. Acesta ajunge balonul din doi pași și centră din viteză cu stîngul, la semi-înălțime. Geoff Hurst, care-și începuse cursa spre careul advers înainte de executarea acestei centrări, întâlnește mingea cu capul și de la o distanță apreciabilă o expedie în poartă, în stînga portarului.

În fața noastră aveam acum echipa PORTUGALIEI, cea mai bună echipă a întregului campionat mondial, pînă în momentul semifinalei. Jocul s-a desfășurat la 26 iulie, din nou pe stadionul Wembley. Au fost mulți care au spus că am avut mare noroc jucînd toate meciurile noastre pe Wembley. Dar să privim lucrurile în fața. Este bineînțeles un mare avantaj să joci în propria ta țară, dar stadionul Wembley nu este deloc un „teren propriu” al jucătorilor englezi.

Pot să spun că toți jucătorii echipei noastre naționale, au jucat mult mai multe meciuri în cadrul cluburilor respective, pe stadionul Goodison de exemplu (Goodison — stadionul echipei Everton din Liverpool — n.n.), decît pe Wembley. Nu a existat niciodată un comentator de fotbal englez care să fi susținut că stadionul Wembley ar fi un loc ideal pentru echipa Angliei. Dimpotrivă. Dat fiind faptul că pe acest stadion nu se dispută niciodată jocuri de campionat, ci numai meciuri internaționale sau finala Cupei Angliei, jucătorii englezi sînt mult mai puțin familiarizați cu acest stadion decît cu oricare altul. Dar în timpul ultimului campionat, Wembley deveni totuși un „teren propriu”, datorită publicului, care pentru prima oară a susținut echipa Angliei, așa cum nu o făcuse niciodată înainte.

Sînt de acord cu toți cei care afirmă că jocul cu Portugalia a fost cel mai bun și frumos meci al întregului campionat mondial. S-a jucat deschis, cu multă fantezie personală și s-au văzut goluri frumoase. După o jumătate de oră de la începerea meciului nostru împotriva Portugaliei, Roger Hunt, ale cărui curse cu și pentru minge de-a lungul întregului campionat, au însemnat foarte mult pentru noi, duse mingea cu el în careul advers. Portarul plonjă la picioarele lui Hunt, dar nu reuși decît să împingă balonul cîțiva metri mai încolo, drept în picioarele lui Bobby Charlton care, cu o precizie matematică, îl strecură printre picioarele a nu mai știu cîți jucători, împingîndu-l în plasă.

Al doilea gol a venit în minutul 84.

Jackie Charlton a trimis o minge cu capul pînă la Ray Wilson. Wilson lui Ball, acesta mie, totul cu capul. Am traversat o parte a terenului pentru a-i pasa mingea lui George Cohen care era liber. Din volé, Cohen a trimis-o tocmai în partea dreaptă a careului portughez, unde se afla Geoff Hurst, pîzît cu strîșnicie de un apărător portughez. Hurst cîștigă duelul și trimise mingea puțin înapoi, tot în careu, unde nu era nimeni, dar unde ajunse odată cu mingea și Bobby Charlton. Și astfel el marcă și al doilea gol al acestei partide.

Eusebio marcă dintr-o lovitură de la 11 metri, în urma unui henț comis de Jackie Charlton, care numai astfel putu opri o minge ce se îndrepta spre poartă. Cu acest gol s-a terminat și meciul. Am dovedit că putem juca și bine și frumos atunci cînd și adversarul vrea să joace la fel. A fost un meci fără faulturi, fără obstrucții și fără trageri de timp. Portughezii au vrut să cîștige pe merit și vreau să afirm în modul cel mai sincer că atît Portugalia cît și R.P.D. Coreeană și-au cîștigat mai mulți prieteni în acest campionat, decît toate celelalte echipe luate la un loc.

— E cea mai mare victorie a noastră de cînd sînt antrenorul acestei echipe, ne-a spus Alf Ramsey după meci.

Avea să urmeze una și mai mare.

Marea finală

Nimeni dintre noi nu se îndoia de faptul că vom cîștiga în fața R. F. a Germaniei. Mai cîștigasem împotriva lor cu numai un an în urmă, la ei acasă și știam că stilul lor de joc este destul de apropiat de al nostru, astfel că surprizele erau reduse la minimum. Tensiune există bineînțeles ori cînd în cadrul unei competiții, pentru a nu mai trebui să spun că finala unui campionat mondial este un meci care rămîne întipărit pe viață fiecărui jucător, căci este meciul vieții.

Deoarece acest joc a fost văzut în așa-

ră de spectatorii de pe stadion de alte 400 milioane de spectatori la televiziune, nu cred că mai este cazul să fac o descriere amplă a lui. Pot să spun în schimb ceea ce nu s-a văzut, și anume, că aveam cu toții palpiții, pur și simplu bătăi de inimă. După numai 12 minute de joc, Ray Wilson îi dă o pasă ideală cu capul... lui Haller care, fără să stea prea mult pe gînduri, trage un șut în diagonală, drept în plasă, pe lingă mina dreaptă a lui Gordon Banks. Primul gol contează mult în orice meci cu miză, așa că nu mai are rost să discut despre acest aspect.

În acest campionat am învățat un lucru mare. Valoarea imensă a unei lovituri libere executate cît de repede posibil. Fusesem faultat de Overath. Geoff Hurst, colegul meu de echipă de la West Ham, se înșurubă în apărarea germană care probabil, timp de cîteva secunde, uitase să-l marcheze. I-am ridicat mingea la înălțimea capului și Hurst o introduse în plasă pe lingă Tilkowski.

Martin Peters, celălalt coleg al meu de la West Ham, marcă al doilea gol al nostru după pauză, dintr-o pasă primită în careu de la Hurst. 2-1. Vom rezista oare?

Era în ultimul minut de joc cînd Jackie Charlton execută o săritură pentru a lovi mingea cu capul. După cum am văzut eu faza, germanul Held nu schifă nici un gest pentru a sări odată cu Jackie, care, din această cauză, dăduse impresia că s-ar fi sprijinit cu minile pe umărul lui Held. Lovitura liberă o execută Haller. Careul era o masă de jucători disperați care nu-și mai găseau locul unul lingă altul. Și atunci se împlinse ceea ce nimeni nu ar mai fi crezut posibil. Weber venise la întîlnire cu mingea trimisă de Haller și cu tot efortul vizibil al lui Banks, ea se opri în plasă.

Ne mai lipsiseră 20 secunde pentru a cîștiga.

În scurta pauză înainte de prelungiri, Wilson avusese nevoie de îngrijiri medicale și masaje. Toți jucătorii aveau jambierele lăsate pînă la glezne. Eu mă așezasem pe iarbă.

Cred că toți aveau privirile îndreptate în gol și erau taciturni. Știam că aveam o pregătire fizică bună, mai bună poate în timp decît a altor echipe și nu ne făceam nici un fel de griji că nu am putea rezista. Unica noastră problemă era aceea de a ne crea ocazii de goluri.

Geoff Hurst care începuse acest campionat ca rezervă, deveni autorul celui de-al treilea gol, printr-un șut care lovi partea interioară a barei transversale, căzu jos și apoi afară. Noi văzusem gol, fără îndoială, dar minutul care trecu pînă cînd arbitrul de centru se consultă cu colegul său de linie care ridicase fanionul, a însemnat pentru noi o adevărată agonie.

Pentru a curma orice urmă de îndoială, Geoff Hurst făcu o cursă de unul singur pe partea stîngă a terenului și înscrisse în ultimul minut al prelungirilor încă un gol. Al patrulea.

Și așa am cîștigat.

Am încercat să-l purtăm pe brațe pe Alf Ramsey, pentru a face turul de onoare, dar el a refuzat.

Ne-am dus ulterior la banchete și serbări și nu pricepeam încă ce lucru mare am reușit să realizăm...

Tot ce pot să spun este că sînt mîndru, foarte mîndru, că am avut marea șansă să fiu unul din componenții echipei Angliei care a cîștigat trofeul suprem în fotbal. Este un moment care nu va fi uitat de nimeni, nici de cei care au jucat, nici de cei care au privit.

Proprile mele probleme cu West Ham au fost reglementate printr-un contract prin care m-am obligat să mai jos încă șase ani la Upton Park.

Mă întreb ce efect va avea victoria Angliei asupra dezvoltării fotbalului în țara noastră?

Vor fi necesare oare alte „baremuri” mai ridicate?

Va cere lumea, oare, o tehnică mai dezvoltată, acum după ce a văzut tot ce are fotbalul mai bun?

Orice s-ar întîmpla, nîmănui nu trebuie să-i mai fie rușine de faptul că este jucător de fotbal englez. Am revenit printre cei mari.

Trebuie, în schimb, să mîncim cu abnegație și devotament, pentru a ne putea menține locul fruntaș pe care l-am cucerit.

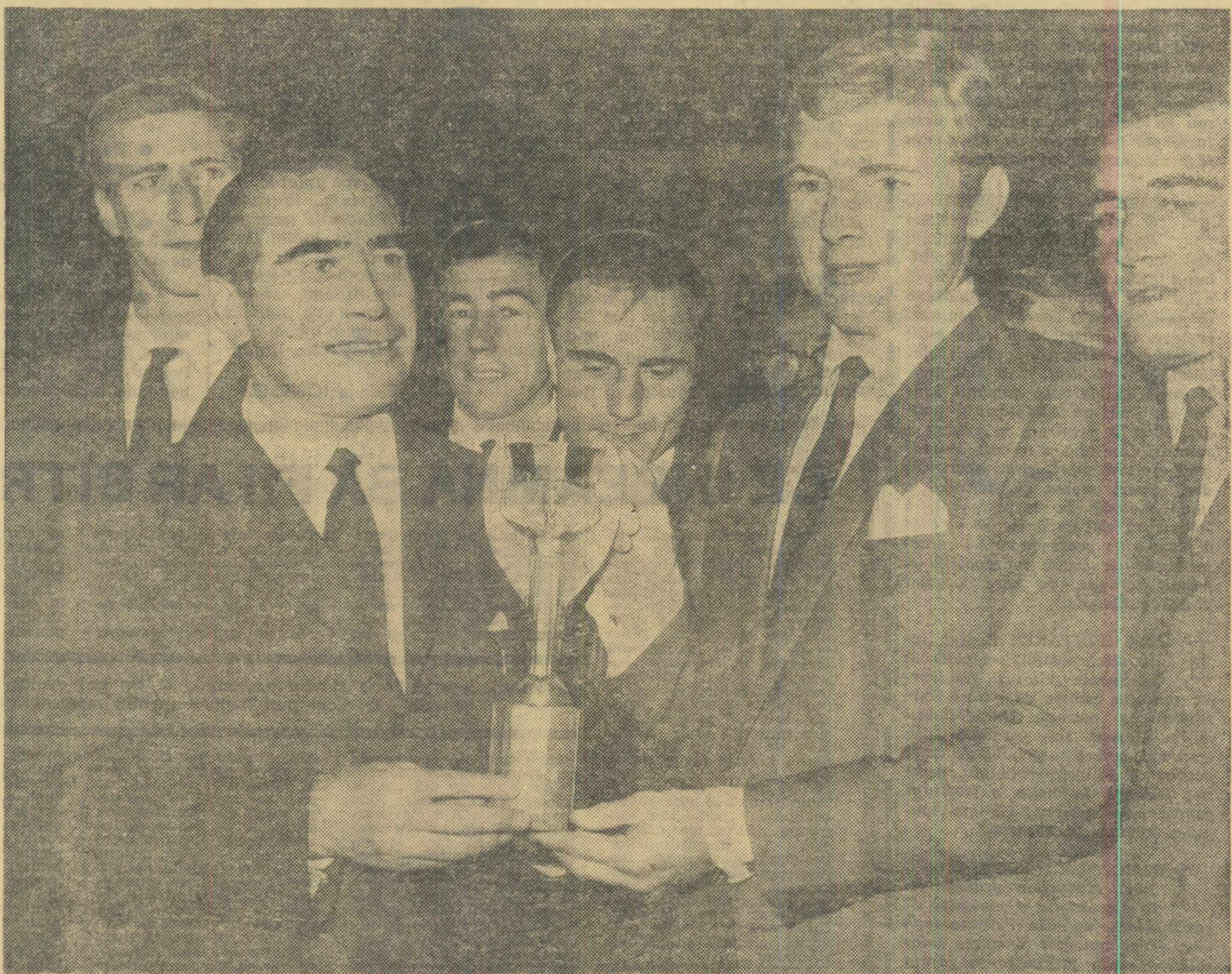
Acum, după ce galeriile au tăcut, mă gîndesc tot mai mult la cuvintele lui Alf Ramsey:

— Răspunsul îl vom da la Mexico.

Aceasta este vocea adevărată a fotbalului.

S F I R S I T

Traducere de RADU HERBAY

Răspîta supremă în fotbal! Cupa „Jules Rimet” în mîinile antrenorului (Alf Ramsey) și căpitanului (Bobby Moore) echipei Angliei

„Sint împotriva betonului“

Septembrie 1966...

70 000 de spectatori masafi in tribunele stadionului „Vasil Levski“ din Capitala Bulgariei, asista la una dintre cele mai asteptate confruntari ale campionatului: T.S.K.A. — Levski. Si aceasta, cu toate ca Levski, cea mai populara echipa din Bulgaria, nu putea alina decit jumătate din echipa sa obișnuită, datorită accidentărilor. Printre marii absenți: Asparuhov. La sfârșitul celor 90 de minute, decepție în labăra celor care se salutau cu „samo Levski“ („numai Levski“): echipa lui Kolev își marilese adversara administrându-i patru goluri fără să primească vreunul.

Pe drumul spre ieșirea din stadion, prietenul meu Toma Hristov, înlocat suporter al lui Levski, supărat de evoluția submediocră a echipei sale favorite, nu înceta să spună că „altceva ar fi fost dacă „Gundi“ Asparuhov ar fi fost în echipă“. Dar răsfățatul tribunelor sofiole, ca un picior în ghips, fusese ca și noi, spectator. Împlinirea a făcut ca, după cîțiva pași, să ajungem din urmă un tânăr bine tăcut, dar care mergea sprijinit din se în baston. Corespondentul ziarului „Sportul“ la Sofia, Toma Hristov, îl recunoaște: e chiar Asparuhov și, imediat, i se adresează.

— Samo Levski! Ce faci „Gundi“?

Cu acest prilej l-am cunoscut și noi. Gheorghe Asparuhov este un tânăr care te cucerește din primele minute; nici n-ai zice că este una din vedetele de la mondială ale fotbalului. Era supărat de accidentul care-l ținuase departe de echipa sa. Toma Hristov era însă și mai supărat; dar... pe fostul antrenor al lui Levski și al echipei reprezentative a Bulgariei, cehoslovacul Rudolf Vytlačil care, spunea el, nu fusese seama de faptul că Asparuhov era accidentat med dinaintea turneului final al campionatului mondial de la Londra și-l duse la Liverpool, în acea „grupă a groazei“, cum fusese denumită, aproape direct de pe patul spitalului.

— Firește, a reluat Asparuhov ideea, în Anglia n-am făcut mare lucru: am marcat un singur gol, acela cu care s-a deschis scorul în meciul Ungaria — Bulgaria (3—1). Iar de la Liverpool am ajuns din nou pe patul spitalului. O nouă operație, iată piciorul este în ghips și cred că numai în primăvara lui 1967 voi reîntra.

Discuția a continuat, desigur, tot pe teme fotbalistice. Vorbind despre intrarea dură a fundașului portughez Morais asupra lui Pelé, în urma căreia „perla neagră“ a fost trimisă definitiv pe tușă fără ca Morais să primească

măcar un avertisment, Asparuhov spunea: „Nu, fotbalul de azi nu este ideal pentru un atacant, mai ales pentru un atacant central. Înaintașul, vorbesc din punctul meu de vedere, dorește ca jocul să fie cu adevărat un divertisment. Eu, de pildă, vreau să mă distrez jucînd, să mă simt bine, să reușesc execuții frumoase pentru zecile de mii de spectatori care, în fond, vin la meciuri pentru spectacol, dar cu aceste tactici obstructioniste, care transformă divertismentul sperat într-o suferință sigură, fotbalul nu va avea de cîștigat. Eu sint contra betonului. Recunosc că această tactică e necesară unui sistem de apărare, care, altfel, ar fi prea expusă dacă n-ar face catenaccio. Dar, fără să vrei, ajungi și la o altă constatare: una e să te betonezi și să încerci să nu primești gol, și alta e să distrugi sistematic, fără să manifesti cea mai mică preocupare pentru a construi. Cred că fotbalul modern ar putea să fie într-un mod oarecare valid dacă ar exista un dozaaj real între apărare și atac“.

Decembrie 1967...

Asparuhov a redevenit „lunarul“ lui Levski și al echipei naționale a Bulgariei. Faima sa a crescut și nu puțin: sint spectatorii care vin să-l admire în mod special, atunci cînd află că Levski va evolua pe unul din stadioanele Europei.

Prin intermediul unei reviste primită la redacție am citit un articol al lui „Gundi“, intitulat „Majestatea sa, golul“ în care, parcă în continuarea convorbirii noastre din toamna anului trecut, scrie: „Fotbalul ideal, după părerea mea, e cel pe care-l practică Celtic, un joc foarte elastic, cu multe situații în atac“.

Dragostea lui pentru fotbalul adevărat, a rămas deci la fel de mare.

Acesta este Asparuhov, vedeta fotbalului bulgar, tânărul înalt și drăguț, în vîrstă de 24 de ani, care zilnic primește cite 150 de scrisori de la admiratori și mai ales... de la admiratoare.

— m. t. —

EXTERN

EXTERN

STRADA UWE SEELER

● O coincidență: președintele clubului Sporting Lisabona, echipă care reprezintă Portugalia în „Cupa orașelor tîrguri“ se numește... Sorin Abram!

● La 28 februarie, echipa Suediei va întâlni pe cea a Spaniei la Sevilla. Înaintea acestui meci, suedezii vor întreprinde — între 14 și 25 ale aceleiași luni — un turneu în Izrael unde vor susține două întâlniri: una cu reprezentativa țării gazdă și a doua cu o echipă de club nedesemnată încă.

● Roger Magnusson, aripa dreaptă de la Juventus, nu este un „necunoscut“ pentru fotbalistii noștri. El a făcut parte din reprezentativa de tineret a Suediei care în anul 1963 a întâlnit la Cluj pe cea a țării noastre.

● Din reprezentativa Armatei spaniole, care de curînd a dispus în deplasare la Nîmes de cea a Franței cu 3—0, a făcut parte și extremul stînga Claramunt de la F.C. Valencia. După remarcabilul joc făcut de el, adversarul său direct, Laurier, a declarat: „De la această extremă am învățat astăzi tot atât de mult cît în tot campionatul.“

● Una din ultimele oferte primite de către He. enko Herrera este aceea a unui club grecesc al cărui nume nu este cunoscut încă dar care se pare a fi Aris Salonic. Dacă fiind partea materială nu tocmal „consistentă“, mai mult ca sigur că oferta va fi declinată.

● Neașteptata calificare a Spaniei în „Campionatul Europei“ a suscitat un mare entuziasm în această țară. Față de această situație președintele federației, Jose Luis Costa, a anunțat că Spania își va depune candidatura pentru organizarea turneului final. Cum însă ediția din 1964 a fost organizată tot în Spania, propunerea sa are puține șanse de a fi acceptată.

● A fost perfectat un meci Benfica—St. Etienne ale cărui beneficii vor fi acordate sinistraților recenților inundații din Portugalia. Convorbirile continuă pentru a se stabili data disputării acestui meci care ar însemna readatarea recenților înfîlțări dintre aceste două echipe din cadrul „Cupei campionilor europeni“.

Anunțăm într-un număr precedent că locuitorii unui orașel de lângă Düsseldorf au hotărât să dea unei străzi numele celebrului fotbalist Uwe Seeler în semn de recunoștință și prețuire.

În fotografia noastră vedem un grup de copii din acest orașel sînd de vorbă la colțul străzii al cărei nume se poate citi pe tablăta indicatoare.

NEPOȚII LUI KOPA

PE URMELE

UNCHIULUI LOR...

Doi nume de rezonanță mondială într-o formație... districtuală din Franța. Este vorba de echipa din Noeux-les-Mines (din apropierea orașului Lens), care constituie una din revelațiile ultimelor meciuri oficiale. Ea a eliminat echipa din Dieppe din Cupa Franței. Cel mai important fapt de reținut din activitatea acestei tinere formații este însă acela că în opt meciuri de campionat și patru de cupă, a marcat 44 de goluri fără să primească vreunul! Este o performanță!

Iar numele de care vorbeam la începutul acestor rânduri este acela de KOPA. Cei doi purtători ai numelui sint nepoții faimosului internațional francez, care — de altfel — este originar din Noeux-les-Mines. În echipa locală și-a început și Raymond cariera fotbalistică...

LA 61 DE ANI

ÎN ECHIPA NAȚIONALĂ,

DAR...

Intimplarea a fost povestită de ziarul belgian „Les sports“ din Bruxelles.

O agenție de presă a anunțat că un jucător pensionar din Bremen, Paul (61 de ani), și-ar fi realizat visul vieții sale și a jucat în echipa națională a R.F. a Germaniei. Dar, în timpul „jocului“, pensionarul și-a rupt piciorul și... s-a trezit urlînd de durare și scutînd toată casa în picioare. Căci, visul vieții sale n-a fost decît un simplu vis și șutul magistral pe care l-a executat a fost în realitate o lovitură puternică în... tăblia patului!...

Vestea că echipa națională vest-germană a pierdut la București la deosebit de crunt pe bătrînul jurist, un mare pasionat al fotbalului — notează în continuare ziarul mai sus citat. N-a încetat nici o clipă să-și manifeste furia în fața televizorului său.

„TURNUL CURAJULUI“

Un nou sistem de antrenament folosit de Helenio Herrera, pentru a-i face pe jucătorii săi mai curajoși. La complexul sportiv al clubului de la Appiano Gentile a fost construit un turn metalic, înalt de 10 metri. Jucătorii trebuie să urce pe o scară metalică pînă la o platformă aflată la opt metri de pămînt, de unde se aruncă în gol, căderea fiind frînă de niște corzi cu care sint legați. Acest nou procedeu, tipic parașutiștilor, este în măsură — spune magul — să relaxeze echipa sa spre locurile de vîrf ale clasamentului. Va reuși oare H.H. 17...

NICI MATTHEWS N-O SCAPĂ!...

Echipa unui vechi club englez, Port Vale din localitatea cu același nume, se zbate în prezent, cu puține speranțe de... salvare, în cea de-a cîincea clasamentului ligii a patra profesională din Anglia. Eșecurile vin unul după altul, spre marea decepție a suporterilor săi.

Și cînd te gîndești că echipa aceasta are ca antrenor o persoană prestigioasă: pe Sir Stanley Matthews în persoană!

Dar, cum se spune dincolo de Canalul Minciei, cel mai bun jocheu din lume nu poate cîștiga faimosul derbi de la Epsom cu un cal de boarăcie...

EUSEBIO ÎN „REPARAȚIE“

După examenele dificile și, în parte, nereușite ale reprezentativei Portugaliei și ale lui Benfica, Eusebio s-a ales cu o serie de urme. Se știe că naționala portugheză a fost eliminată de Bulgaria din seriile „Campionatului european“ iar Benfica a trecut cu mare greutate de St. Etienne (2—0 și 0—1) în „Cupa campionilor europeni“.

În așteptarea noilor adversari din importanta competiție europeană și în plină desfasurare a campionatului, Eusebio urmează un intens tratament medical spre a fi refăcut într-o cît mai scurtă perioadă de timp.

Fotbal

REVISTA SĂPTĂMÎNALĂ
Redacția și ad-ția: București, Bd. Mărăști 26,
raionul 30 Decembrie, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel C. Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teacă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjuncți), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Bobocea

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

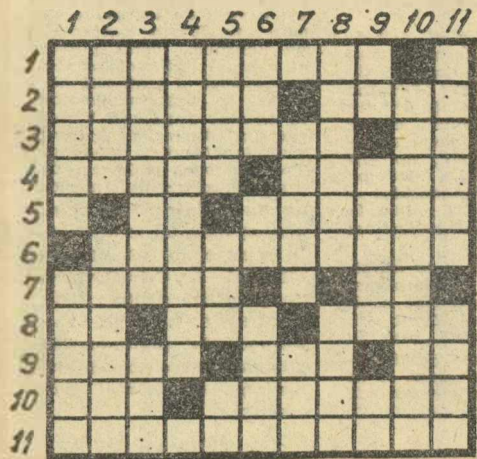
ORIZONTAL: 1) Cel mai bun jucător, cel mai bun arbitru, cel mai bun cronicar. 2) Efectuează curse pe bază de... tras — A merge bine. 3) Angrenat într-o anumită fază — La centru... chiar pe centru! 4) Stopuri periculoase — Numai tur, nu și retur. 5) Pozezi — Aut executat cu... piciorul. 6) Marchează timpul. 7) Locul întâlnirilor — În toată meciului! 8) Semnifică... la centru! — Se bagă la minge — O talpă fină. 9) De-a dreptul virtuos — Deschisă pe una din extreme — 1 și 2 la Pronosport! 10) E timp berechet — Prinse-n joc. 11) Jucător de viitor.

PENALTI

VERTICAL: 1) Locul unde fotbalistii sint marcați — Rezultat favorabil în urma unei dispute la poartă. 2) A lega jocul — Acțiunea de a concretiza cu capul. 3) Echilibrează jocul — Purtat pe umeri. 4) O adevărată cursă cu obstacole. 5) Bone în familie — Nume — Cînd se-nfige la balon... sparge! 6) Apeduct în Elveția — Colțul din stînga! — A suferit mai mult decît o înțindere. 7) O degajare cu efect — Nici ai mei, nici ai tăi. 8) Fază din selecționare — Culoare pentru unul... jucători. 9) Retur, la început și la sfîrșit! — Un fel de du-te-vino într-un sistem clasic — Tur-retur fotbalistic. 10) A merge la-nțilnire. 11) A fost ultimul... la Stînța Timișoara — E încontestabil o valoare.

Cuvinte cunoscute mai puțin: Ael.

TUDOR CIOBANU
comuna Urluieni, raionul Costești, Reglunea ARGES

O SELECTIONATĂ ROMÂNEASCĂ ÎN TURNEU ÎN EUROPA, AFRICA ȘI AMERICA DE SUD

Pe fotbaliștii din echipa noastră reprezentativă îi așteaptă în curând alte partide internaționale, organizate pe aproape întreg anotimpul rece: este vorba de un turneu în trei continente — Europa, Africa și America de Sud.

Prima partidă va avea loc la 20 decembrie în R.F. Germană, la Aachen, în compania formației Alemania. În vederea acestei partide, la 18 decembrie vor face deplasarea următorii 14 jucători: Coman, Adamache, Barbu, D. Nicolae, C. Dan, Mocanu, Deleanu, Ghergheli, Dumitriu III, Pircălab, Constantin, I. Ionescu, Kalló, Sasu.

A doua zi după acest meci, delegația va reveni la București. Lotul va fi completat și cu alți jucători și la 22 decembrie va decola spre Africa, mai precis spre cele două Congo-uri, unde va disputa cîteva partide. La 24 decembrie fotbaliștii noștri vor evolua la Kinshasa, iar trei zile mai târziu la Brazzaville. Este posibil ca turneul din Africa să fie completat și cu alte meciuri. De altfel, fotbaliștii noștri vor rămîne pe „Continentul negru” pînă la 5 sau 6 ianuarie 1968, cînd vor pleca spre Brazilia. Aici, între 15 ianuarie și 15 februarie vor susține 10—12 meciuri în Brazilia. Programul va fi

definitivat în cursul săptămîinii viitoare.

N.R. Asupra componenților lotului care se va deplasa în Africa și America de Sud există încă discuții. Printre propunerile inițiale se numără și jucători care au avut o activitate minimă în campionat (Oblemenco, Dincușă) sau fotbaliști a căror prezență în preliminariile Campionatului mondial este incertă din pricina virsutei. Credem că este cazul să se acorde posibilitatea unei activități în lunile de iarnă, prin acest turneu, jucătorilor cu adevărat de perspectivă din fotbalul nostru.

UN SINGUR FOR DE FOTBAL ÎN S.U.A. Unificarea va fi anunțată sîmbătă la F.I.F.A.

Presa sportivă de peste hotare, înregistrînd prezența unui conducător al fotbalului din S.U.A., Roy Peskett, la meciul Anglia—U.R.S.S. și o discuție a sa animată cu președintele F.I.F.A., sir Stanley Rous, anunță că foarte curînd în S.U.A. se va produce unificarea pe plan fotbalistic, recomandată de forul internațional. Cercurile oficiale americane de fotbal confirmă pasul important făcut în această direcție și faptul că o delegație se va prezenta la F.I.F.A. pentru a prezenta acordul între cele două federații nord-americane: „United Soccer Association” (recunoscută de F.I.F.A.) și „National Pro Soccer League” (nerecunoscută), existente în prezent și organizatoare a două campionate paralele. „Odată reglementate definitiv chestiunile în suspensie — a declarat unul din conducătorii americani, Quelker — o comisie specială a celor două ligi va fi numită la 13 decembrie pentru a merge la Zürich în ziua de 16 decembrie în scopul de a-l înfrînti pe președintele F.I.F.A.”.

Marile evenimente ale fotbalului african: „CUPA NAȚIUNILOR” ȘI „CUPA CAMPIONILOR”

Ca și în Europa, pe „Continentul negru”, se organizează de cîțiva ani pasionante competiții „Cupa națiunilor” și „Cupa campionilor”. Aceste două întreceri, desfășurate sub egida Confederației africane de fotbal, cunosc o mare popularitate, adunînd la meciuri zeci de mii de spectatori. Ediția de anul acesta a „Cupei națiunilor” și-a consumat faza preliminară și sînt cunoscute reprezentativele calificate pentru turneul final: Algeria, Coasta de Fildeș, Congo-Kinshasa, Congo-Brazzaville, Etiopia, Ghana (definatoarea trofeului), Uganda și Senegal. Turneul final se va desfășura pe două grupe a patru echipe, între 12 și 21 ianuarie în Etiopia, în orașele Addis Abeba și Asmara.

În „Cupa campionilor” (cîștigată ultima dată de Stade Abidjan) s-a ajuns în finală. Cele două finaliste, Englebert (Congo-Kinshasa) și Kotoko (Ghana), au jucat tur-retur fără să se poată departaja; ambele jocuri s-au terminat la egalitate (1—1 și 2—2). Încît, finala va fi jucată, după cum a decis comitetul de organizare din cadrul Confederației, între 22 și 27 decembrie. La această ediție au luat parte 18 echipe campioane din Niger, Libia, Volta Superioară, Gambia, R.A.U., Sudan, Etiopia, Uganda, Congo-Kinshasa, Congo-Brazzaville, Camerun, Ghana, Senegal, Togo, Coasta de Fildeș, Liberia, Mali și Guineea.

ÎN AUSTRALIA MAI MULȚI FOTBALIȘTI DECÎT ÎN ITALIA ȘI SPANIA!

Fotbalul a cucerit încă un continent: Australia, unde a luat o amploare deosebită. Aceasta rezultă dintr-o recentă statistică pe anul 1967 publicată de federația australiană. Cifrele anunțate subliniază triumful fotbalului chiar asupra acelor sporturi cunoscute ca imbatabile pe terenul popularității. Fotbalul este acum mai mult gustat decît rugbyul în XIII la Sidney, decît rugbyul în XV la Melbourne sau rugbyul australian (denumit „Aussie Rules” și cunoscut și sub cifra XVIII) ! La ora actuală, fotbalul are înregistrată la federație 169.010 jucători licențiați, dintre care 1.673 sînt semiprofesioniști. În cifra generală nu sînt incluși mîile de elevi care asigură o largă bază și care joacă de două ori pe săptămîină la școală.

De notat că acum 10 ani, în 1957, numărul jucătorilor era de numai 48.765. Cifra actuală este superioară și numărului practicanților rugbyului (59.687 la rugby în XV, 98.879 la rugby în XIII și 125.897 la rugbyul australian), ca și totalului de fotbaliști din Italia și Spania, socotite drept mari puteri în fotbalul mondial.

PRONOSPORT

Iată pronosticurile redacției noastre la concursul nr. 50 din 17 decembrie 1967.

1. Brescia—Juventus	2
2. Cagliari—Lanerossi	1
3. Fiorentina—Atalanta	1
4. Inter—Sampdoria	1
5. Roma—Bologna	2
6. Spal—Mantova	x
7. Torino—Milan	x 2
8. Varese—Napoli	1 x
9. Venezia—Livorno	1
10. Monza—Padova	x
11. Genova—Reggiana	x 2
12. Lecco—Palermo	2 x
13. Modena—Lazio	2

AU REABILITAT „CUPA CAMPIONILOR EUROPENI” !

Miza partidelor disputate în cupele europene a făcut ca, de regulă, aceste competiții să se desfășoare sub semnul unui „fotbal închis” la maximum, în scopul conservării unui avantaj, de multe ori minim, luat în prima manșă. Excepțiile însă, nu lipsesc.

Recent, returul meciului Anderlecht Bruxelles—Sparta Praga (3—2 la Praga pentru Sparta) a fost evidențiat de ziaristii prezenți pe stadionul din Bruxelles pentru nivelul său ridicat de joc ofensiv. Unul din ziaristi, Jacques Etienne, a subliniat în cronica sa: „Sparta a jucat la Bruxelles în cel mai pur spirit al jocului, atunci cînd ar fi putut să recurgă din plin — ca Benfica la Saint-Etienne — la arsenalul anti-jocului pentru a obține meciul nul care i-ar fi fost suficient”. Și, în concluzie: „Cehoslovaci, ca și belgienii, bineînțeles, au reabilitat „Cupa campionilor europeni”, oferindu-ne un meci curat, pasionant, emoționant, dramatic de la început pînă la sfîrșit”.

Interesant de remarcat că în min. 85 al acestei partide rezultatul era... 3—1 pentru Anderlecht și că cehoslovaci au reușit să egaleze prin golurile înscrise în minutele 85 și 89 ! Și încă un amănunt: atacantul Spartei, Mašek, a înscris cinci goluri din șase, cîte au fost înregistrate în cele două partide Sparta—Anderlecht !.

180 DE GOLURI ÎN DOUĂ SEZOANE !

Cupa Angliei a evidențiat, în ultima sa etapă, un tânăr jucător (20 ani), Alan Ryan, fost portar la o echipă formată din clienții unui magazin universal din Runcorn, devenit după cîteva luni un centru atacant de temut. Dovadă că din ziua cînd și-a schimbat postul, a devenit golgheter. Într-un sezon a marcat 96 de goluri, iar în două, 190 ! În acest sezon a și înscris la activul său 39 !

„COSMARUL” ECHIPELOR VEST-GERMANE

Echipa clubului din Nürnberg, antrenată de un antrenor (Marx Merkel) pe care s-a devenit o celebritate, a încetat de a mai fi revelația campionatului din R.F. a Germaniei; este cosmarul tuturor echipelor din „Bundesliga” — cum e numit acest campionat. Conduce cu 7 puncte avans și nici o echipă nu reușește să-l bazeze drumul victoriei, fie că joacă acasă, fie în deplasare. Zilele trecute, F.C. Nürnberg a dispus de Borussia chiar la Dortmund (cu 2—1), grație mai ales atacantului său Brungs (31 de ani) — autor a două formidabile goluri — și extremului Cebinat, fostul internațional iugoslav. Atît de sigur a fost Merkel de victoria echipei sale în acest meci, încît a părăsit

terenul cu cinci minute înainte de sfîrșit, (chiar imediat după ce Borussia a redus handicapul la 2—1), pentru a nu pierde o înfrîntă promisă spectatorilor unui circ !...

EUSEBIO S-A TREZIT LA SFÎRȘIT DE AN

În general, anul acesta, Eusebio a avut un sezon

at de Germano, fostul jundaj central al clubului.

DUBLĂ SATISFACTIE LA LOKOMOTIV SOFIA

Prima parte a campionatului bulgar s-a încheiat cu victoria Lokomotiv Sofia, viitorul adversar al Rapidului nostru în finala campionatului internațional feroviar Lokomotiv a

pionatul U.R.S.S., încheiat de curînd. Dinamo Kiev a cucerit, pentru a doua oară consecutiv, titlul (egalînd performanța reușită, pînă acum, doar de Dinamo Moscova în 1954 și 1955) și a cucerit premiul ziarului „Start”, acordat echipei realizatoare a celei mai mari diferențe între goluri date și cele primite (51—11). Pe locurile 2, 3 și 4 s-au clasat celelalte trei echipe Di-

federația a revenit asupra acestei hotărîri, menținînd pe Zenit în prima ligă, astfel că în viitorul sezon aceasta va avea 20 de echipe.

CU MINGEA ÎN JURUL LUMII

Echipele frunțase cehoslovace se află într-un veritabil ocol al lumii. Dukla Praga întreprinde un turneu în Japonia, unde a învins cu 3—1 pe T.S.K.A. Moscova. Slavia Praga (foarte prost clasată în campionatul de toamnă) a evoluat, pe rînd, în S.U.A., Noua Zeelandă și Australia (6 victorii și 3 meciuri nule) și acum se află în Asia, de unde va trece în Orientul Apropiat. De subliniat că în Australia, Slavia a avut de înfrîntat un adversar foarte puternic pe Schroiff, fostul portar al echipei naționale a Cehoslovaciei la C.M. 1962 din Chile, în prezent jucător la un club din statul Victoria din Australia. Liderul Trencin joacă în Mexic, de unde va pleca în America de Sud pentru 7 meciuri, urmată de Inter Bratislava. În acest timp, selecționata olimpică a Cehoslovaciei (în pregătire pentru finala cu U.R.S.S. a grupei A — Europa, în preliminariile olimpice) își continuă turneul pe continentul sud-american.

TUR DE ORIZONT EUROPEAN

slăbuș. N-a mai fost Eusebio pe care spectatorii l-au apreciat pentru jocul său tehnic, pentru intuiția sa, pentru eficacitatea la poartă. Iată, însă, că în acest final de sezon și an, „peria din Mozambic” are o zvîcnire. În două meciuri consecutive de campionat și-a regăsit șutul necrutător: a înscris cinci goluri (unul în meciul cu C.U.F. și patru în cel cu San Joanense).

Asta, într-un moment cînd la conducerea tehnică a clubului se petrecea o schimbare: în locul antrenorului Riera, care și-a înaintat demisia (dar conducerea n-a rezolvat-o încă) a fost chemat adjunctul său, Cabrita, aju-

ocupat primul loc, la egalitate de puncte (25) cu Levski Sofia, dar cu un golaveraj mai bun și victorii mai multe (41—16 față de 35—14 și 12 față de 11 victorii). Satisfacția feroviarilor sofiști a fost completată cu alta, adresată unui jucător al său, Kotkov, care a fost distins cu titlul de maestru emerit al sportului pentru comportarea sa exemplară în campionatul Europei, în partidele cu Suedia și Portugalia.

FESTIVAL DINAMOVIST ÎN CAMPIONATUL SOVIETIC

Un veritabil triumf general dinamovist în cam-

namo: Moscova, Tbilisi și Minsk.

Moscoviiți sînt și cîștigătorii Cupei și dețin și titlul de cel mai bun atac (55 de goluri marcate); Dinamo Tbilisi — de mulți ani un outsider de temut — a avut al doilea atac foarte eficient (53 de goluri); iar Dinamo Minsk l-a dat pe golgheterul campionatului — Mustighin, cu 18 goluri la activ. Un adevărat festival dinamovist !

De remarcat că la sfîrșitul acestui campionat urma să retrogradeze echipa veterană — Zenit din Leningrad, Avînd însă în vedere vechimea acestei echipe și fiindă cont și de doleanțele exprimate de sportivii din Leningrad,

ACTUALITĂȚI

Sekularaș, jucător de... hochei!

Reîntors în patrie, fostul internațional Sekularaș s-a răzgîndit; n-o să mai joace fotbal (semnase

pentru Haiduk Split), ci... hochei pe gheață, unde speră să se consacre !...

Valcareggi a preluat „speranțele”

Feruccio Valcareggi, selecționerul italian, a creat o selecționată de tineret — „speranțe” sau „under 23” — pe care o va prezenta la 20

decembrie la Nottingham, într-un meci amical cu echipa similară a Angliei. Ea va constitui nucleul viitoare „squadra azzurra”.

Recordul lui H. H.

Inter, echipa faimosului Helenio Herrera, a și stabilit un record în actualul campionat: în 10 meciuri

a prezentat 10 formații diferite. E drept că uneori a fost obligat. Recordul însă, rămîne record...

Kreitlein abandonează arbitrajul

Arbitrul vest-german Rudolf Kreitlein (48 ani), care s-a făcut „celebru” cu prilejul campionatului mondial din Anglia și care a con-

dus recent meciul dintre Anglia și U.R.S.S., a luat hotărîrea de a se retrage din activitatea de arbitru.

Vytlačil revine în Cehoslovacia?

Înfrîngerea suferită de echipa națională cehoslovacă în partida cu Irlanda, eșec care a avut ca principală consecință eliminarea sa din campionatul Europei, provoacă discuții în jurul antrenorului federal

Markos, căruia i s-a impută insuccesul. După toate probabilitățile Markos nu va mai antrena echipa națională și pentru postul său se rostește tot mai des numele lui Vytlačil (în prezent la Rapid Viena).

Se rejoacă meciul Göztepe Izmir —

Atletico Madrid?

Am anunțat că comitetul de organizare a „Cupei orașelor tîrguri” n-a omologat rezultatul partidei retur Göztepe Izmir—Atletico Madrid (3—0, în urma căruia madrilenii au ieșit din competiție). Comitetul se

va întruni la 17 decembrie la Berna pentru a lua în discuție incidentele petrecute la acest joc și a decide. Cercurile oficiale afirmă că este posibilă rejucarea meciului pe un teren neutru.

PENTRU AGENDA DV.

MIERCURI 6 DECEMBRIE

Amicale	
Anglia—U.R.S.S.	2—3
Preliminariile Turneului U.E.F.A.	
Turcia—Bulgaria	0—0
Cupa campionilor europeni	
Anderlecht Bruxelles—Sparta Praga	3—3
Cupa cupelor	
Aberdeen—Standard Liege	2—4
Cupa orașelor tîrguri	
Sporting Lisabona—Fiorentina	2—1
Leeds United—Partizan Belgrad	1—1
Cupa Europei Centrale	
Banik Ostrava—Cagliari	3—2
Spartak Trnava—A.S. Roma	1—2

JOI 7 DECEMBRIE

Amical	
Mexic—Ungaria	2—1
Cupa cupelor	
A.C. Milan—Vasas Győr	1—1

VINERI 8 DECEMBRIE

Preliminariile Turneului U.E.F.A.

Malta—Italia 1—3

SÎMBATA 9 DECEMBRIE

Amical

Mexic—Ungaria 0—2

DUMINICA 10 DECEMBRIE

Amical

Electronica Obor—Dinamo Berlin 3—1

MARTI 12 DECEMBRIE

Amical

F.C. Argeș Pit.—Dinamo Berlin 1—1

MIERCURI 13 DECEMBRIE

Cupa cupelor

Tottenham Londra—Ol. Lyon 4—3

Cupa Europei Centrale

Atalanta—F.C. Austria Viena 0—2

Cupa orașelor tîrguri

Fiorentina—Sporting Lisabona 1—1